Biblioteca Centrală Regională

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 649
Vineri 15 iulie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Vom realiza înainte de termen sarcinile privind dezvoltarea pomiculturii în regiunea noastră

INTREBARE: Se știe că încă din timpuri îndepărtate, una din ocupațiile principale ale locuitorilor regiunii Pitești a fost pomicultura. Ce ne-ați putea spune despre situația actuală a pomiculturii regiunii?

RASPUNS: Regiunea Pitești are un caracter geoclimatic deosebit de favorabil pentru cultura pomilor fructiferi. Terenurile în majoritate deluroase de care dispune regiunea pe de o parte, iar pe de alta slaba fertilitate a solului i-au determinat pe oameni să cultive pomi fructiferi pe suprafețe din ce în ce mai mari. Astăzi, regiunea noastră are o suprafață pomicolă de 38.000 ha cu un număr de peste 12 milioane pomi. Trebuie arătat însă că situația din prezent a pomiculturii regiunii lasă încă de dorit din punct de vedere calitativ. In trecut, în timpul regimului burghezo-moșieresc, acțiunile de dezvoltare a pomiculturii au fost duse la întîmplare, fără o bază tehnico-științifică corespunzătoare. Atît speciile cît și soiurile de pomi s-au răspîndit la întîmplare. Așa se face că, în prezent, raportul între speciile pomicole este cu totul necorespunzător, prunul deținînd circa 81 la sută din numărul total de pomi,

Interviu cu tov. ing. N. Pătroiu,

șeful secției agricole a sfatului popular regional Pitești.

iar mărul, care are mari posibilități de valorificare, atinge abia 7,5 la sută. Din procentul mare de pruni, peste 75 la sută sînt din soiuri locale, cu o mică valoare economică. De asemenea, datorită nerespectării regulilor elementare agro-pomicole, majoritatea livezilor țărănești plantate acum 30—40 ani pe pante, au îmbătrînit și dau o producție foarte scăzută.

In anii de democrație populară au fost puse însă bazele unei pomiculturi noi și în regiunea Pitești. De pildă, ca urmare a Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. și a Consfătuirii lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii de la Constanța, în regiune au fost întreprinse acțiuni serioase în vederea refacerii și dezvoltării pomiculturii. Incă din anul 1956 s-a trecut la producerea și asigurarea pe plan local a unui material săditor cu însușiri biologice bune, din soiurile și speciile raionate pentru regiunea noastră. In acest scop s-au înființat pepiniere raionale, bine amplasate în zonele pomicole, respectîndu-se principiul miciurinist de formare a pomilor altoiți în aceleași condiții de climă și sol în care vor fi plantați la locul definitiv. S-au însămînțat peste 35.000 kg sîmburi și semințe pe 100 ha de pepinieră. De aci, în 1957 au fost obținute 15 milioane puieți din diferite specii pomicole. Numai pepiniera pomicolă de la Ionești — raionul Costești, bunăoară, a produs 8 milioane puieți. Din producția totală de puieți, un număr de 11 milioane au fost plantați pe o suprafață de 350 ha, în pepinierele de altoi cîmpul I, iar restul au fost repartizați altor regiuni. In anul 1958, s-au altoit în bune condițiuni cca 8 milioane puieți, urmînd ca în toamna acestui an din pepinierele raionale să rezulte circa 6 milioane pomi altoiți cu soiuri raionate în regiunea noastră.

Paralel cu munca de producere a materialului săditor s-a trecut și la înființarea de noi plantații de tip socialist, iar în livezile vechi a început să se aplice mai cu strictețe regulile cerute de știința pomicolă. Pînă în prezent, în regiune au fost înființate noi plantații pe mai bine de 2.000 ha, fiecare plantație cuprinzînd 40—150 ha.

INTREBARE: Printre altele, Directivele celui de-al III-lea Congres al P. M. R., trasează importante sarcini și în privința refacerii și dezvoltării pomiculturii. Am dori să aflăm ce prevede planul regiunii Pitești în această privință?

RASPUNS: Bazate pe documentele Congresului al III-lea al partidului, organele de partid și de stat din regiunea noastră și-au propus în scopul refacerii și dezvoltării pomiculturii, următoarele obiective: creșterea suprafeței pomicole de la 38.000 ha în 1959, la 70.304 ha în 1965 și la 80.000 ha în 1975; îmbunătățirea structurii pomicole prin creșterea ponderei soiurilor și speciilor celor mai valoroase; sporirea producției de fructe prin respectarea regulilor agrotehnice, pentru ca, în 1965, regiunea noastră să producă cu 80.000 tone iar în 1975 cu 530.000 tone mai multe fructe decît în 1959.

In 1965, raportul între specii se va schimba radical, ajungîndu-se ca mărul și părul să dețină circa 30 la sută din suprafețele cultivate cu pomi, iar prunul să scadă la circa 57 la sută. Numărul total al pomilor va crește de la 12.800.000 în 1959, la 19.018 000 în 1965 și la 21.500.000 în 1975. Producția de fructe va spori de la 14 kg media per pom obținută pînă în prezent, la 21 kg în media per pom în 1965 și la 40 kg în 1975. Aceasta se va putea face prin dezvoltarea sectorului socialist în agricultura regiunii, prin aplicarea unor lucrări mecanizate la cca 45 la sută din suprafața cultivată cu pomi, prin folosirea într-o măsură din ce în ce mai mare a îngrășămintelor organice și minerale; într-un cuvînt, prin aplicarea riguroasă a complexului de lucrări agropomicole înaintate.

INTREBARE: Care sînt posibilitățile de îndeplinire a acestor sarcini și ce măsuri au fost luate în acest scop?

RASPUNS: Avînd în vedere faptul că cea mai mare parte a suprafețelor cu pomi urmează să se planteze în toamna aceasta și primăvara anului viitor (16.770 ha), s-au luat din vreme măsuri în această direcție. In primul rînd, așa după cum am mai arătat, avem ca material săditor în cîmpul III peste 6 milioane de pomi altoiți, iar în cîmpul I și II, alte 2 milioane de pomi ce vor fi plantați în 1961. Trecîndu-se la identificarea terenurilor ce urmează a fi plantate cu pomi, s-a ținut seama ca acestea să fie dintre cele care nu sînt pretabile cerealelor. Cunoscut este că în regiunea noastră sînt mari suprafețe de teren în pantă, care pînă în prezent nu au fost valorificate în mod rațional.

(Continuare în pag. 3-a)

Să strîngem recolta fără întîrziere!

Mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Asan-Aga, regiunea București, folosesc toate mijloacele de lucru pentru grăbirea recoltării păioaselor. De pe cele 430 hectare cultivate cu grîu ce au fost recoltate pînă acum s-a obținut o producție medie de 2.600 kg. la hcetar. In fotografie: tractoristul Vasile Rănacu lucrînd la seceratul grîului.

In regiunea Constanța

Să fie grăbit ritmul recoltărilor

Și în regiunea Constanța recoltatul grînelor este în toi. De pe acum în raioanele Băneasa, Hîrșova și Medgidia, recoltatul orzului de toamnă a și fost terminat, ca și al mazărei în raionul Tulcea și muștarului în raioanele Hîrșova și Fetești. In gospodării colective ca cele din Ciamurlia de Jos, Pașa-Cîșla, „6 Martie" din raionul Istria, ori cea din Limanu, raionul Negru Vodă, bine organizată, campania de strîngere a recoltei se desfășoară cu spor. In aceste unități toate forțele sînt îndreptate spre recoltat. La G.A.S. Limanu cele 4 secerători-legători recoltează în medie cîte 8-10 ha pe zi, în loc de 6,6 ha cît prevede planul. Intrecerea combinerilor cunoaște aici un avînt însuflețitor. In munca lor, combinerii sînt stimulați materialicește de conducerea gospodăriei. Astfel, echipele de deservire a combinelor care recoltează zilnic peste 18.000 kg boabe, sînt premiate de gospodărie cu 100 de lei pe zi. Cu 200 de lei este premiată echipa care realizează cea mai mare productivitate în ziua respectivă. Aici s-au făcut și arii pentru uscatul și vînturatul grîului. Noaptea se lucrează, în cadrul schimbului II, la arat. In această unitate recolta de grîu va depăși 2.000 kg la ha.

Din păcate însă nu tot astfel se petrec lucrurile și în celelalte unități agricole cooperatiste din această regiune. Trebuie arătat din capul locului că secerișul grîului și secarei este mult întîrziat, cu toate că aceste culturi au intrat în faza de coacere deplină. Situația operativă primită la secția agricolă regională (fără G.A.S.) pe data de 12 iulie arată că mazărea a fost recoltată în procent de 69 la sută, muștarul — 61 la sută, orzul de toamnă 93 la sută, cel de primăvară 51 la sută, secara — 47 la sută, grîul — 35 la sută.

Pe întreaga regiune sînt de recoltat în gospodăriile colective 179.941 ha cu grîu și 12.213 ha cu secară. Pînă la data de mai sus nu fuseseră recoltate decît 62.970 ha cu grîu și 5.755 ha cu secară. Dacă în raioanele Fetești și Tulcea ritmul recoltării grîului, de pildă, este ceva mai avansat (s-au recoltat între 52-55 la sută), o notă discordantă o fac raioanele Negru Vodă și Medgidia, unde secerișul grîului a fost realizat abia în procent de 21 la sută. De altfel, în nici un raion nu s-a realizat încă viteza zilnică planificată la recoltat. Acest lucru dovedește pe deplin că nu s-au luat măsuri pentru buna funcționare a întregului utilaj destinat strîngerii recoltelor. Ritmul nesatisfăcător al lucrării de seceriș este datorat și faptului că unii tehnicieni și ingineri agronomi mai așteaptă și acum... coacerea grîului.

Un sprijin prețios ce-l primesc colectiviștii în actuala campanie la recoltat îl constituie mașinile celor 36 de S.M.T.-uri din regiune. Acestea dispun de peste 1.600 de combine tractate și autopropulsate și numeroase secerători-legători. Folosite cu întreaga lor capacitate de lucru, numai combinele ar putea secera și treiera în medie zilnic 14.000 de ha. Insă în activitatea zilnică a combinelor se ivesc defecțiuni din cauza proastei lor reparații. De curînd la gospodăriile colective din Moșneni și Mangalia, două combine S-4 ale S.M.T.-ului „23 August" au stat cîte 2 zile fără a trage o brazdă din cauza defecțiunilor tehnice. Altă combină S-4 de la S.M.T. Albești, nu lucrează de mai multe zile la G.A.C. „2 Mai" datorită defectelor mari (cadru strîmbat, grătar necraițuit, șine de tobă neschimbate, rulmenți sparți). Ceva mai mult, la G.A.C. Cărpiniș din raza de activitate a S.M.T.-ului Băneasa, 2 combine C-1, pînă la data de 8 iulie nu fuseseră pregătite a intra în campanie.

Rămînerea în urmă a secerișului se mai datorește și faptului că la recoltat nu sînt folosite secerătorile-legători. Dacă mecanizatorii de la S.M.T. Tulcea, Adam Clisi, folosesc din plin secerătorile-legători executînd lucrări bune și fără pierderi, apoi la S.M.T.-urile Greci și „23 August", bunăoară, aceste mașini nu dau rezultatele scontate în campanie. Contîndu-se pe combine, în aceste unități secerătorile-legători au fost reparate superficial, iar acum se defectează adesea în brazdă. Din această cauză la S.M.T. Greci secerătorile-legători nu realizează nici jumătate din norma zilnică. Pînă de curînd, la G.A.C. Jijila, 3 secerători-legători nu realizaseră nici un hectar, iar la G.A.C. Văcăreni, 4 secerători-legători în 2 zile abia seceraseră 2 ha. Din cauza defecțiunilor mari, la G.A.C.-urile Moșneni, Pecineaga, Mangalia și Tuzla, secerătorile-legători de la S.M.T. „23 August" nu pot fi folosite la recoltat.

Datorită slabei activități la recoltat, în regiunea Constanța nici treierișul nu se desfășoară potrivit posibilităților existente, creîndu-se un mare decalaj între recoltat și treierat. Grîul, de pildă, nu a fost treierat decît în proporție de 20 la sută, secara — 10 la sută, mazărea — 10 la sută etc.

Timpul este foarte înaintat. Fiecare zi bună de lucru nefolosită la recoltat înseamnă pierderi de boabe. Pentru a preîntîmpina diminuarea recoltei bogate din acest an, organele agricole și de stat au datoria să grăbească ritmul lucrărilor de recoltare luînd în primul rînd măsuri organizatorice pentru folosirea integrală a forței de lucru a parcului de combine, secerători-legători, secerători simple etc., astfel încît să nu se piardă nici o zi, nici o oră bună de lucru în cîmp.

I. LEȘEANU

Dar treierișul?

A trecut mai bine de o săptămînă de cînd în lanurile de grîu date în pîrgă ale raionului Găești, au intrat secerătorii și mașinile de recoltat. In prezent, în majoritatea comunelor din raion secerișul se desfășoară din plin. Fără îndoială, că acolo unde campania de recoltare a fost pregătită din vreme, rezultatele n-au întîrziat să apară. Intr-o serie de comune în care sfaturile populare comunale și organele agricole au dus o susținută muncă de mobilizare a țăranilor muncitori la strînsul recoltei s-a reușit ca pînă în prezent să se recolteze o mare parte a suprafețelor cultivate cu cereale păioase. Gospodăriile colective „1 Mai" și „9 Mai" din comuna Mogoșani, bunăoară, seceraseră pînă la 12 iulie întreaga suprafață cu orz și mai bine de 75 la sută din cea cultivată cu grîu. De asemenea, membrii celor 3 întovărășiri agricole și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comuna Șeiaru, printr-o chibzuită folosire a timpului bun de lucru, recoltaseră aproape 700 de hectare cu grîu și orz din cele 1.567 de hectare cultivate cu aceste plante. Rezultate bune la recoltarea cerealelor păioase au dobîndit și unitățile agricole cooperatiste și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comunele Mcrteni, Slobozia, etc. care pînă la 12 iulie seceraseră peste 50 la sută din suprafețele cultivate cu grîu. Nu același lucru îl putem spune însă despre comune ca Ciupa, Dragodana Sperlețeni sau Petrești, unde secerișul bate pasul pe loc. In comuna Ciupa, de pildă, pînă la 13 iulie se recoltaseră numai 28 de hectare din cele 742 de hectare cultivate cu grîu, deși viteza zilnică de lucru la recoltare a comunei este de 65 de hectare. Mersul de melc cu care se desfășoară secerișul în această comună dovedește, fără îndoială că aici nu există o suficientă preocupare din partea sfatului popular și a tehnicianului agronom I. Tănase pentru strîngerea la vreme a recoltei. Recoltatul se desfășoară cu mult sub nivelul posibilităților și în cele două gospodării de stat din raion (Petrești și Cuparu) care pînă zilele trecute recoltaseră suprafețe foarte mici de grîu. (Gospodăria de stat Petrești, de pildă, recoltase pînă la 12 iulie doar 74 de hectare cu grîu din cele 1.104 ha).

Dar dacă în ceea ce privește secerișul în unele comune din raionul Găești s-au obținut rezultate mulțumitoare, nu același lucru se întîmplă însă cu treierișul. Deși pînă la 12 iulie în raion se seceraseră peste 6.000 de hectare cu orz și grîu din această suprafață nu se treieraseră decît... 7 ha. Aceasta, pentru că în majoritatea comunelor ariile nu au fost amenajate la vreme iar S.M.T.-urile care deservesc raionul n-au trimis din timp batozele. (In comuna Ciupa, bunăoară, din cele 3 batoze repartizate de la S.M.T. Teiu, nu sosise pînă la 12 iulie decît una). Se știe că agrotehnica recomandă ca treierișul să înceapă la cel mult 5 zile după începerea secerișului. Ori, în raionul Găești, recoltatul orzului s-a terminat de mai bine de o săptămînă, dar treierișul n-a început nici pînă acum.

Spre a se lichida decalajul care s-a creat deja între seceriș și treieriș socotim că este necesar ca organele agricole ale raionului Găești să ia neîntîrziat măsuri pentru a se începe treierișul în toate comunele.

P. VARAȘTEANU

Insemnări despre pîine

O ultimă privire aruncată cu îngrijorare spre cer. Semnele sînt însă liniștitoare: n-o să plouă.

— Dă-i să meargă!

Lărmuială scurtă atît cît oamenii să-și ocupe fiecare locul. Apoi zgomotul batozei „în plin" atît de cunoscut. Vîump — batoza icnește, apoi își reia mișcarea ritmică. Cîteva priviri se îndreaptă dojenitoare spre omul care a aruncat snopul în gura mașinii flămînde:

— Bădi, grăbește-te, da-ncet!

Cel vizat resfiră cu grijă snopul următor, semn că a înțeles.

Alături de el flutură un steag mare, roșu.

Treieră întovărășiții din Mihăilești. De două zile treieră, dar clăile parcă rămîn neatinse. E roadă multă. Multă și grea. Boabele curg șuvoi mîngîind degetele resfirate ale încărcătorilor de saci:

— Cît o să iese, tovarășe președinte?

In locul lui răspunde alt întovărășit cu fața brobonată de sudoare, așteptînd să primească în spate un sac plin:

— Cu 65 de banițe la pogon nu ne mulțumim!

— Adică pe puțin 2.000 de kg la hectar.

— Peste!

...Numai „nemulțumiți" am găsit în raionul Domnești. Colectiviștii de la „Cel de-al III-lea Congres al Partidului" din Dîrvari, nu se mulțumesc cu 2.300. De pe primele hectare culese cu combina au scos peste. Restul tot combina îl strînge. Grîul e și-n restul lanului tot așa de bun și de mult, dacă nu mai bun și mai mult.

Clăi, clăi, aliniate ca la paradă, numai clăi. E grîul întovărășiților din Slobozia-Clinceni. La Bolintinul din Deal, la cel din Vale, și la Poenari aceeași imagine. Imi amintesc că la secția agricolă a raionului mi s-a spus: Aproape toate ariile sînt amenajate". Mai întîi că acest „aproape" nu-i motiv de laudă — sîntem în a doua jumătate a lui iulie. Apoi dacă „aproape toate" sînt amenajate, de ce în unele locuri, nu puține, stau clăile pe cîmp neatinse?

Tovarășul Dumitru Buzgun e directorul gospodăriei de stat Ciorogîrla. In privința recoltărilor, directorul spune: „La iarnă avem timp să tot dormim". La fel spune organizatorul de partid, tov. Dumitru Popa. Spre cinstea lor, principiul astfel precizat a fost însușit de marea majoritate a lucrătorilor gospodăriei. Și nu de-acum. Sarcina de plan a gospodăriei la producția de grîu a fost de 1.850 de kg. la ha. A fost convocată adunarea generală de partid. Aceasta la scurt timp după ce a fost anunțată ziua ținerii Congresului partidului. Și în cinstea lui. S-a discutat, s-a cumpănit, s-a hotărît:

— Vom da 2.500 de kg la hectar!

— Și le dați?

Tovarășul Dumitru Ivan (atîția Dumitru!), inginerul șef zîmbește. Directorul răspunde:

— Dăm peste 3.000. Apoi tot tovarășul Buzgun, cu multă curiozitate:

— Cît o da Triță Făniță? (Acesta — pentru cine nu știe — e directorul G.A.S. Dragalina).

Eroii zilei sînt firește combinerii. In această perioadă capricioasă cu ploi pornite te miri de unde, ei au avut de luptat cu multe greutăți. Merită toate laudele pentru felul exemplar cum au scos-o la capăt.

— Avem normă zilnică 12.000 de kg. Cînd dimineața e nor, dar fără să plouă, intrăm în lan la ora 6. Dacă noaptea e senin, cade rouă și mai devreme de 8 nu ne putem apuca de lucru. Rămîn boabe în paie. Nici masa combinei n-o putem băga toată în lan — pămîntul e prea moale și nu merge.

Toate acestea le spune cu o oarecare nemulțumire că l-am oprit din lucru, combinerul Vasile Vasile.

— Și-n privința normei?

— In nici o zi sub 14.000 de kg. — deci am depășit-o. Și ceilalți merg tot așa de bine. Comuniștii Marin Lixandru și Nicolae Tănase, candidatul de partid Gheorghe Dumitru, toți combinerii, au depășit norma de recoltare.

Aceeași forfotă la sediu. Zgomotul selectorului se împletește cu cel al autocamioanelor grăbite să care sacii. Peste acest zgomot se suprapune cel al rutierelor care aduc grîul de pe cîmp.

Se strînge grîul, se strînge pîinea, rod al strădaniilor de peste an. E o recoltă foarte bună pe măsura acestor strădanii, cuvenita lor răsplată.

Nu pot să închei aceste însemnări fără să mă refer la un aspect care distonează tare neplăcut cu atmosfera însuflețită de muncă întîlnită pînă aici. Dincoace de Ciorogîrla se întinde, pe vreo 40 de hectare, un lan de grîu copt și răscopt. Numai că nu vorbește cerînd secera. E al întovărășiților din Chiajna care nu se știe ce mai așteaptă...

T. OPREA

LA G. A. S. GRABĂȚ

Peste 8000 de kg. grîu la ha

Gospodăria agricolă de stat Grabăț, regiunea Timișoara, a terminat recoltarea grîului. Strădania colectivului acestei gospodării de a efectua în termen optim lucrările agricole la cultura grîului a fost încununată de succes. De pe întreaga suprafață cultivată cu grîu a fost obținută o producție medie de 2.863 kg la hectar. PRODUCȚIA MAXIMA INREGISTRATA DE ACEASTA GOSPODARIE AGRICOLA DE STAT ANUL ACESTA A FOST DE 8.083 KG GRIU LA HECTAR, OBȚINUTA PE O SUPRAFAȚA DE 8 HA.

Pe ogoarele gospodăriei agricole colective din Romînești

Indată ce orzul a fost recoltat, la gospodăria agricolă colectivă din Romînești, regiunea Ploești, mecanizatorii de la S.M.T. Bărcănești au pornit la aratul miriștilor (în medalion). In urma arăturilor, tractoristul Cornea Alexandru execută însămînțatul porumbului pentru siloz pe o suprafață de 15 ha. (cea de a 2-a fotografie).

Pentru 2000 de ore de funcționare și reducerea cu 10 la sută a cheltuielilor pe tractor

Succese convingătoare

De-a lungul întinselor tarlale ale Bărăganului, de la Urziceni pînă în halta Fundata, unde trebuie să cobori pentru a merge în satul Gh. Doja, am văzut în ziua de 11 iulie zeci de combine lucrînd de zor. Pe arii lucrau batozele.

Și la secția „Gheorghe Doja" a gospodăriei de stat Andrășești, mecanizatorii lucrau de zor. De dimineață ce e drept, o „scuturătură" de ploaie îi cam pusese în încurcătură. După-amiaza însă, soarele puternic a uscat repede lanurile și a înlesnit reluarea lucrului.

— Am terminat încă de-acum o săptămînă recoltatul celor 100 ha cu orz de toamnă, m-a întîmpinat vesel, tov. ing. Gh. Hiotu, directorul gospodăriei. Producția obținută? Peste 3.300 de kg la hectar. Acum, după cum se vede, zorim cu toate puterile, pentru a recolta grabnic cele 1.000 hectare cu grîu. Pînă la această oră, am „dat gata" 370 de hectare. Avem o recoltă bună. Media pe suprafețele recoltate este de 3.800 de kg de grîu la hectar. Specialiștii care ne-au vizitat și tehnicienii noștri au apreciat că la sfîrșitul recoltării vom putea să anunțăm o medie de cel puțin 3.500 de kg. Toată strădania e să strîngem însă repede grîul. Firește, cel mai mare sprijin ni-l dau mecanizatorii noștri.

Intr-adevăr, tractoriștii din cele 4 brigăzi de mecanizare completă ale gospodăriei, aflate la secția „Gh. Doja", se străduiesc să folosească din plin tractoarele, combinele, presele de balotat paie.

— Lupta mecanizatorilor de aci pentru a strînge repede și fără pierderi recolta bună din acest an — mă informează tov. N. Bernat, șeful serviciului plan-producție, se desfășoară paralel cu strădania lor de a traduce în viață angajamentul pe care și l-au luat — în întîmpinarea Congresului al III-lea al partidului, — **de a realiza în acest an cîte 2.000 de ore și de a reduce cu 10 la sută cheltuielile pe tractor.**

Urmăresc munca combinerilor. Nici un minut irosit, totul funcționează cu precizie de ceasornic. Pentru a nu pierde nici o oră de lucru, combinerii au cerut conducerii să organizeze în așa fel munca celor 10 camioane, încît îndată ce platformele combinelor se umplu cu saci, descărcatul să se facă la fața locului (înainte unele combine erau duse la „aria" tarlalei, ca să descarce sacii, transformîndu-se astfel în... mijloc de transport). Acum, descărcatul și încărcatul sacilor se face în cîteva minute, încît combinele și tractoarele care le tractează sînt folosite la întreaga lor capacitate de lucru.

Mecanizatorii de la secția „Gh. Doja" și-au dovedit vrednicia în primele 6 luni ale anului, fără putință de tăgadă. La lucrările de discuit, la semănatul porumbului, la muncile de întreținere, inclusiv la prăfuitul contra dăunătorilor și cele 3 prașile la porumb, — ei au căutat nu numai

(Continuare în pag. 2 a)

Din cei din urmă, cei dintîi

AŞA CRESC OAMENII

S.M.T. Costeşti. Anul 1959. Campaniile agricole de primăvară, vară şi toamnă. In toate cele trei campanii au fost brigăzi fruntaşe şi brigăzi codaşe. Să fie numai brigăzi fruntaşe nu s-a întîmplat. Locul pe care-l ocupă o brigadă se datoreşte celor care o compun, oamenilor. Şi la S.M.T. Costeşti s-a întîmplat ca unii tractorişti delăsători să ţină treburile pe loc, iar brigăzile în care lucrau ei să nu-şi realizeze planul. Situaţia aceasta a dat mult de gîndit conducerii staţiunii. S-au ţinut şedinţe, s-au făcut analize şi propuneri : „Să se ia măsuri împotriva celor care nu lucrează cu dragoste şi sîrguinţă pentru realizarea planului..." s-a spus în nenumărate rînduri. „Maşini şi tractoare bune avem, teren de lucru, de asemenea, să se treacă la măsuri", s-a spus alte ori. De nenumărate ori la gazeta de perete a staţiunii erau trecute nume de brigăzi şi oameni codaşi care erau îndemnaţi să-şi sporească eforturile în vederea realizării planului de producţie. Angajamente din partea celor vizaţi s-au luat de nenumărate ori. Dar lucrurile nu se îndreptau atît cît ar fi trebuit. Tractorişti cu rezultate slabe tot mai existau. Aşa s-au petrecut lucrurile în tot cursul anului. Iată însă că a venit ziua cînd staţiunea a ţinut şedinţa de sfîrşit de an agricol. La această şedinţă mulţi tovarăşi au criticat conducerea S.M.T.-ului că n-a luat încă în cursul anului măsurile necesare. Au fost date, în şedinţa de analiză de sfîrşit de an, nume de tractorişti ca Marin Bădescu, Ilie Anca, Ion Marin, Constantin Căpăţînă, Ion Simion, Ion Zamfir care, în cursul lui 1959, şi-au realizat planul în procente de numai 60-70 la sută. In situaţia asta erau 15-20 de tractorişti care se plimbau dintr-o brigadă într-alta. „Astfel de elemente să fie scoase din staţiune", au spus mulţi mecanizatori la şedinţă. Atunci s-a ridicat de la locul lui comunistul Stelian Bolborici, şef de brigadă, şi a spus : „Aci au fost arătaţi mulţi tractorişti care în acest an au cîştigat numai cîte 500-600 de lei pe lună din cauză că nu şi-au realizat planul, în timp ce alţii au cîştigat între 1500-2000 de lei pe lună, pentru că îşi depăşeau cu mult sarcinile de plan. Mulţi tractorişti din rîndurile celor delăsători, au trecut în timp de un an de la o brigadă la alta. Eu propun ca S.M.T. să-i strîngă pe toţi tractoriştii codaşi şi delăsători într-o singură brigadă şi s-o dea pe mîna unui şef bun de brigadă...".

Cele spuse de comunistul Bolborici au fost primite cu interes de cei prezenţi la şedinţă. Conducerea staţiunii împreună cu organizaţia de partid, cea de U.T.M. şi comitetul sindicatului au cumpănit şi judecat lucrurile şi au văzut că propunerea şefului de brigadă e bună. Aşa a luat fiinţă la S.M.T. Costeşti brigada a II-a de tractoare din foştii codaşi şi delăsători, acei care, — cum spuneau unii „făceau staţiunea de ocară". Şeful brigăzii a fost numit comunistul Stelian Bolborici, cel cu iniţiativa.

...Perioada de iarnă. Reparatul utilajului agricol era în toi. In brigada lui Bolborici treburile mergeau strună. In toate consfătuirile de producţie, brigada a II-a era lăudată pentru reparaţiile de calitate pe care le executa. La gazeta de perete îşi făceau loc deseori articole care îi lăudau pe băieţii dintr-a II-a. Concomitent cu muncile de reparaţii, brigada a II-a îşi desfăşura bine şi activitatea de învăţămînt. Băieţii dintr-a II-a erau nelipsiţi de la cursul de mecanizare : învăţau şi munceau cu dragoste. In comunistul Bolborici aveau un bun sfătuitor şi îndrumător, care tot timpul se găsea în mijlocul lor, îndemnîndu-i cu vorba bună şi cu exemplul său la lucru, arătîndu-le cum să lucreze şi să-şi îngrijească tractoarele. Şi băieţii nu-i ieşeau din cuvînt.

...Primăvara lui 1960. Primele zile bune de lucru în cîmp. Brigada a II-a, cea a lui Bolborici, a fost prima care a băgat tractoarele în brazdă. Decadă de decadă, dispecerul staţiunii da fruntaşă în campanie brigada a II-a. A luat sfîrşit şi campania agricolă de primăvară. Pe panoul de onoare era scris cu litere de-o şchioapă : „Brigada a II-a şi-a realizat planul pe sortimente de lucrări în procent de 145 la sută şi este fruntaşă pe staţiune". Tot aci, figurau numele foştilor codaşi, acum fruntaşii staţiunii. Să le reamintim : Marin Bădescu, şi-a realizat planul, dînd lucrări de calitate, în procent de 160 la sută, Ilie Anca — 154 la sută, Ion Marin — 140 la sută, Constantin Căpăţînă 130 la sută...

Pe graficul economiilor brigada figura cu 1500 de kg de motorină şi 5.000 de lei la piese de schimb. Pe alt panou era scris : „Brigada a II-a a prelungit durata de funcţionare între două reparaţii generale la 4 tractoare. Aceasta datorită bunei îngrijiri a tractoarelor", iar mai jos tractoriştii celorlalte brigăzi erau invitaţi să ia exemplu de la cei dintr-a II-a care au lansat chemarea : „Un kilogram de motorină economie la un hectar".

...Altă campanie. Cea de vară. Am fost zilele trecute la „statul major" al brigăzii a II-a care se află la gospodăria colectivă din Hîrseşti. Din cei 9 tractorişti, 8 erau plecaţi cu tractoarele la prăşitul al III-lea al porumbului.

— Măi flăcăule, îi spuse directorul staţiunii, singurului rămas la vagonul brigăzii, cum merge treaba la voi ?

— Azi sau mîine terminăm cu prăşitul şi băgăm combinele în lanuri. Eu am fost la staţiune să aduc nişte şuruburi pentru heder, i-a răspuns flăcăul.

In drum spre alte brigăzi de tractoare, directorul îmi spuse :

— Is minunaţi băieţii ăştia dintr-a doua. Nici unul dintr-altă brigadă nu le-a putut-o lua înainte. Iată ce a făcut comunistul Bolborici din cei mai delăsători şi codaşi tractorişti din staţiune.

...La cîteva zile de la plecarea din staţiune, la redacţie ne-a sosit vestea : „Mecanizatorii de la S.M.T. Costeşti au început din plin recoltatul. In fruntea acestei lucrări se găseşte brigada a II-a, condusă de comunistul Stelian Bolborici..."

GH. BACIU

Ieri şi azi, în Cucerdea

Inainte de 23 August 1944, populaţia din Cucerdea, raionul Luduş, era formată în cea mai mare parte din argaţi şi clăcaşi care trudeau pentru îmbuibarea bogătaşilor satului. Roţile căruţei se scufundau pînă la osie în gropile şi noroaiele drumului. Bordeiele şi cocioabele erau acoperite cu paie şi cu trestie. Sărăcia şi mizeria erau singurul tovarăş de viaţă al locuitorilor acestui sat stăpînit de bogătaşi. „Da, asta era înfăţişarea Cucerdei de ieri despre care ne amintim cu durere", spun plini de indignare veteranii satului : Moldovan Vasile, Hulpuş Trifan, Aldea Zaharia.

Anii s-au scurs şi, o dată cu ei, şi trecutul negru. Norii s-au împrăştiat şi a răsărit un soare nou sub bolta senină a ţării noastre, — istorica zi de 23 August 1944. De atunci satul s-a dezvoltat mereu, iar traiul oamenilor nu-l putem compara cu cel pe care îl duceau înainte. In 1950, luna iulie, a luat fiinţă o gospodărie agricolă colectivă cu 43 de familii, care astăzi numără 360 de familii cu 820 de braţe de muncă, împreună stăpînesc 1.200 ha, 35 de boi, 40 de cai, 40 porci, un autocamion, 4 grajduri moderne pentru vite. In sat s-au ridicat peste două sute de case noi, acoperite cu ţiglă. In mijlocul satului se înalţă şcoala la care învaţă peste trei sute de copii. Aci predau 12 învăţători. Fiii de colectivişti se îndreaptă astăzi către şcolile profesionale, licee şi universităţi. Mîndri sînt consătenii mei care-şi ştiu copilaşii la învăţătură înaltă. In ultimii ani, cucerzenii şi-au îndeplinit şi dorinţa cea mai arzătoare : electrificarea satului şi darea în folosinţă a unui cinematograf. La cămin, echipa artistică formată din 65 de tineri face faţă cerinţelor actuale ale culturii noastre noi. Din rîndurile celor mulţi, care pe vremuri erau slugi şi argaţi s-au ridicat oameni de bază ai societăţii noi, crescuţi şi educaţi de partid. Satul se mîndreşte cu cei şapte tractorişti, doi ofiţeri, trei studenţi, şapte învăţători şi profesori, 21 muncitori calificaţi în diferite meserii, 4 ingineri etc.

Multe s-ar putea spune despre oamenii şi faptele lor. Toate acestea sînt rezultatele străduinţei celor ce muncesc, în frunte cu comuniştii, sub înţeleapta conducere a partidului nostru drag.

A. SEULEAN
corespondent

Cîntec

Spic de aur, bob de-argint
Legănat în soare —
Spic de aur, bob de-argint
Creşti în largi hotare.

Spic de aur, te-am luat
Dintr-o holdă plină,
Bobul tău înmiresmat
Plin e de lumină.

Spic de aur, bob de-argint
Duci belşug în casă,
Spic de aur, bob de-argint
Bun venit pe masă.

Spic de aur ieri visat
De flămînde sate —
Bobul tău înmiresmat
Le-a făcut bogate.

Spic de aur, bob de-argint.
Omul nou te cîntă:
Spic de aur bob de-argint
Calea ta-i neînfrîntă.

GEORGE DEMETRU PAN

ÎNSEMĂRI

LA PRACTICA

— „Centrul şcolar viticol Odobeşti, şcoala horti-viticolă Iaşi, cea din Valea Călugărească, Bistriţa...".

— Prezent, prezent...

După obişnuitul apel, tov. ing Constantin Velicu de la I.C.H.V. Bucureşti continuă:

— Atunci să începem. Astăzi prezintă referate elevii din anul II de la şcoala horti-viticolă Iaşi. Referatele tratează primul despre sere, iar al doilea despre cultura forţată a legumelor...

In sala clubului Centrului experimental de practică de pe lîngă Institutul de cercetări horti-viticole-Bucureşti se face linişte desăvîrşită. Toţi elevii sînt numai „ochi şi urechi". La masa din faţă iau loc cei 6 elevi din Iaşi. Unii gravi, alţii timizi. Primul referat e prezentat de elevul Niculae Arhip, un tînăr zvelt, fiu de colectivist de prin părţile Iaşului. Elevul — referent vorbeşte despre cunoştinţele căpătate în munca de practică, despre îndrumările folositoare pe care le primesc elevii de la cercetătorii Institutului. Apoi ia cuvîntul eleva Maria Suceveanu, o codană ageră în mişcări şi vorbă, care-şi prezintă cu multă claritate şi pricepere tema aleasă, cea a culturilor forţate la legume. Ultimul referat a stîrnit mult interes în rîndurile elevilor prezenţi, care în discuţiile făcute au lăudat felul de prezentare, de expunere şi cunoştinţele pe care le posedă eleva Suceveanu.

De la tov. ing. Velicu am aflat o serie de amănunte interesante despre practica elevilor din şcolile horti-viticole. Iată-le :

— In ţară, pe lîngă staţiunile de cercetări ale I.C.H.V.-ului, funcţionează în prezent 12 şcoli horti-viticole care pregătesc cadre de tehnicieni pentru gospodării agricole de stat şi colective. In timpul şcolii, după încheierea unui an de învăţămînt, toţi elevii şcolilor horti-viticole fac practică pe lîngă staţiunile de cercetări. In prezent la centrul experimental de practică de pe lîngă I.C.H.V. îşi fac practică, începînd din primele zile ale lunii aprilie, un număr de 48 elevi din toate cele 12 şcoli existente în ţară. In timpul practicii, elevii iau parte activă la toate lucrările ce trebuie făcute din primăvară şi pînă în toamnă. Pînă acum, ei au executat lucrări ca : tăieri la viţa de vie, tăierile în verde la pomi, semănatul şi repicatul în răsadniţe, tratarea pomilor contra bolilor şi dăunătorilor, altoirea trandafirilor etc. Elevii, repartizaţi pe grupe, au trecut pe rînd, timp de 4—5 zile, prin secţiile pomicultură, legumicultură, viticultură şi floricultură. Aci, maiştri ca N. Bălţatu, P. Rădulescu, Al. Stan, Ş. Mantopol, N. Rotărescu şi alţii le-au explicat cu pricepere şi răbdare despre cum şi cînd trebuie executată o lucrare. Mult interes au depus în însuşirea cît mai multor cunoştinţe elevii Constantin Anca, Eufrosina Manolache Maria Suceveanu şi alţii.

— Care este rostul referatelor pe care le-au ţinut astăzi elevii ieşeni, l-am întrebat pe tov. ing Velicu.

— Vrem să-i obişnuim pe elevi să-şi expună cunoştinţele în faţa oamenilor, să găsească mijloacele cele mai potrivite în vederea documentării, să le stimulăm interesul pentru aflarea noului în profesia pentru care se pregătesc. De aceea, în fiecare săptămînă elevii pregătesc referate pe problemele pe care le aleg ei singuri. Pe lîngă aceasta, centrul nostru experimental a căutat să le facă elevilor munca la practică cît mai plăcută şi instructivă, organizînd vizionarea de spectacole, expoziţii, muzee, precum şi excursii la gospodăriile de stat şi staţiuni de cercetări ca, de pildă, Valea Călugărească, Istria şi altele.

GH. SIGHIŞOREANU

GRĂDINIŢA COLECTIVEI

Copiilor colectiviştilor din comuna Pecineaga, regiunea Constanţa, li s-a amenajat o frumoasă grădiniţă sezonieră. In fotografie : Copiii jucîndu-se în aer liber.

Căminul cultural din comuna Smeeni, raionul Buzău, este înzestrat cu o frumoasă sală de lectură unde colectiviştii vin în timpul lor liber să citească diferite cărţi, reviste şi ziare.

Intrecerea combinerilor trebuie sprijinită mai temeinic

— Combinerii noştri, îmi spune tov. Crăineanu Mircea, directorul S.M.T. Urziceni, sînt avîntaţi într-o întrecere socialistă fără precedent la noi. Anul acesta, am contractat un volum important de lucrări la recoltat : 3.200 de hectare. Pe 700 de hectare strîngem grîul cu secerătorile-legători. Pe restul, folosim 37 de combine. Fireşte, dorinţa mecanizatorilor noştri este să realizeze un volum cît mai mare de lucru zilnic, să ajute gospodăriile colective să strîngă în timp scurt, recolta bună din acest an.

La gospodăria colectivă din Alexeni, combinerii Dumitru Dumitraşcu, Giugiuc Ion şi Radu Petre au recoltat pînă la 11 iulie, peste 150 de hectare cu grîu, producţia depăşind 2.500 de kg. la hectar. Intre cei 3 combineri există o vie întrecere pentru a realiza un cît mai mare tonaj zilnic. In frunte, pînă în prezent, se află tov. Giugiuc Ion, care în zilele de 9 şi 10 iulie a recoltat cîte 19 tone de grîu. Şi Dumitraşcu Dumitru a realizat în aceste zile cîte 17-18 tone, iar Radu Petre cîte 15-16 tone. Rezultate de laudă obţin şi combinerii care lucrează în alte gospodării.

Combinerii de la S.M.T. Urziceni au fost mobilizaţi la începutul campaniei de recoltări de către comitetul sindicatului să folosească întreaga capacitate de lucru a maşinilor, să se întreacă între ei pentru cît mai bune rezultate la strînsul păioaselor. Ei au audiat cu atenţie expunerile ce s-au făcut în staţiune, în cadrul cursului organizat pentru combineri, la care au participat de altfel şi mecanizatorii de la celelalte S.M.T.-uri care lucrează în raion (Balaciu, Gîrbovi, Eliza Stoeneşti, Grădiştea şi Hagieşti). Comitetul sindicatului a cerut ca examinarea combinerilor la seminarizarea ce a urmat să se facă temeinic, astfel încît să nu se încredinţeze combine decît celor care şi-au însuşit bine cunoştinţele necesare de întreţinere şi exploatare. La rîndul lor, combinerii şi-au luat angajamentul să contribuie din plin la realizarea obiectivelor pentru care luptă în acest an întregul colectiv al S.M.T.-ului : realizarea unor economii în valoare de 1.150.000 lei şi reducerea preţului de cost al hantrului (planificat la 69,56 lei) cu 13,56 lei.

Ca urmare a întrecerii combinerilor, pînă în prezent S.M.T.-ul Urziceni a reuşit să recolteze cu combinele peste 1.500 de hectare. Rezultatele obţinute de către combinerii din brigada a 9-a — şi îndeosebi de Alecu Constantin, Ghinea Niculae şi Pantazi Gheorghe, au contribuit ca această brigadă să se situeze pînă la 11 iulie în fruntea graficului de producţie pe staţiune. Ea a realizat aproape 700 de hantri din cei 1.805 hantri planificaţi pentru campania de vară.

Pentru sprijinirea bunei desfăşurări a întrecerii socialiste, membrii comitetului sindicatului, potrivit sarcinilor primite în cadrul comitetului, se deplasează deseori în aceste zile la brigăzi, pentru a analiza cum decurge munca, dacă graficul realizărilor de la fiecare vagon de cîmp este ţinut la zi, dacă sînt create toate condiţiile necesare de muncă şi de trai.

— Eu, mi-a spus tov. Pavel V. Ion, secretarul comitetului sindicatului, urmăresc rezultatele întrecerii socialiste la brigada a V-a care lucrează în comuna Armăşeşti tov. Stan Dumitru, preşedintele sindicatului şi mecanic de atelier, la brigada a 2-a care lucrează în comuna Manasia, tov. ing. Lev Bălan, responsabil cu problema muncii de masă în producţie, la brigada a 4-a de la Ciocîrlia etc.

Lunar, ca urmare a analizei rezultatelor întrecerii, analiză făcută în consfătuirile de producţie ţinute pe grupe sindicale, se decernează brigăzii şi tractoristului care au obţinut cele mai bune rezultate stegulеţe roşii de fruntaşi pe S.M.T.

Toate cele de mai sus — la care trebuie adăugat şi faptul că la gazeta de perete se scriu articole despre mersul întrecerii socialiste (în ziua de 11 iulie chiar apăruse un astfel de articol semnat de tov. Pavel V. Ion) şi că fotografiile fruntaşilor sînt puse la loc de cinste la panoul de onoare — dovedesc că aci, comitetul sindicatului desfăşoară o muncă sîrguincioasă pentru mobilizarea mecanizatorilor, în vederea obţinerii unor cît mai importante succese.

Trebuie însă avut în vedere că în acest an perioada recoltării a fost mult scurtată, ca urmare a ploilor dese ce au căzut şi continuă să cadă temporar. Rolul combinerilor devine astfel mai mare ca de obicei. De aceea comitetul sindicatului de la S.M.T. Urziceni ar trebui să se preocupe mult mai intens de stimularea combinerilor, de antrenarea lor în întrecere astfel încît **aceasta să devină principala pîrghie care să-i ajute la obţinerea de randamente mari zilnic.** Bunăoară, graficul întrecerii — un grafic frumos şi ingenios lucrat — de la sediul staţiunii, nu reflecta la 11 iulie cînd am poposit la acest S.M.T., rezultatele muncii combinerilor şi nici măcar ale brigăzilor : toate indicatoarele roşii de metal erau aşezate la... acelaşi nivel, — al „melcului", ceea ce bineînţeles nu reflecta realitatea din teren. De asemenea, foaia volantă, care trebuie să oglindească în aceste zile efortul combinerilor şi al celorlalţi mecanizatori care lucrează la arii, la arături adînci de vară etc., era abia pe cale de... elaborare ! Comitetul sindicatului îşi va aduce o contribuţie de mare preţ dacă va trece de îndată la analizarea primelor rezultate obţinute de combineri, de mecanizatori care lucrează pe secerători-legători, la batoze etc., şi va lua măsurile ce se impun, spre a contribui ca întrecerea dintre ei să capete şi mai mare intensitate — grăbind terminarea muncilor de vară.

AL. RAICU

Din activitatea sindicală în unităţile agricole

Succese convingătoare

(Urmare din pag. I-a)

să realizeze un volum mare de lucrări, dar să facă şi lucru de cea mai bună calitate. Cu zile în urmă, după ce terminaseră recoltatul orzului în gospodărie, — întrucît grîul încă nu putea fi recoltat cu combinele, — ei au trecut să dea ajutor şi gospodăriei de stat din Căzăneşti. Aci, au recoltat 230 de ha cu orz.

Stau de vorbă cu mai mulţi mecanizatori. De la ei aflu că pînă în prezent volumul cel mai mare de lucrări a fost realizat de către comunistul Văcărelu Vasile, şeful brigăzii I de mecanizare completă. Pînă la începutul lunii iunie, el executase lucrări egale cu 695 de ore. In luna iunie, a mai lucrat 175 de ore, iar în primele zece zile ale lunii iulie încă 100 de ore. Aşadar, 970 de ore. Şi grosul lucrărilor planificate — arături, însămînţări — de-abia de aci înainte urmează.

Şi comunistul Răducanu Ion, din brigada a 3-a de mecanizare completă condusă de tov. Lupea C-tin a realizat pînă acum 758 de ore, Necula Alexandru din aceeaşi brigadă 740 de ore, Pogonaru Petre, şeful brigăzii a 2-a — 793 de ore, Ciobanu Gh. 740 de ore etc.

Mecanizatorii care lucrează la această secţie au hotărît să reducă cheltuielile pe tractor cu mai mult de 10 la sută. Costul planificat al unei ore de funcţionare a tractorului este la G.A.S. Andrăşeşti de 17,50. Ei însă şi-au luat angajamentul să-l reducă la 15,50 lei. Ca urmare, de la începutul recoltării păioaselor pînă acum, cele 4 brigăzi care lucrează la secţia „Gh. Doja" au obţinut economii de piese de schimb şi carburanţi în valoare de peste 12.000 de lei.

— Dar la cantităţile de grîu recoltate, rezultatele sînt la fel de bune ? îl iscodesc pe tov. ing. Hiotu, directorul gospodăriei.

— Combinerii Pogonaru Petre, Răducanu Ion, Văcărelu Vasile şi Bălan Mihai, organizîndu-şi bine munca şi întreţinînd exemplar maşinile, au reuşit să recolteze în ultimele zile cîte 23.000—24.000 de kg de grîu zilnic. Şi ceilalţi mecanizatori obţin randamente bune. Merită a fi reţinut faptul că tov. Văcărelu a cerut ca în brigada lui să fie repartizaţi mecanizatori tineri, fără experienţă, pe care să-i înveţe a munci bine, a exploata pilduitor tractoarele. Este sigur că şi aceştia vor reuşi să realizeze anul acesta cîte 2000 de ore cu fiecare tractor. De pe acum, de pildă, Pîrlogea Vasile a executat aproape 550 de ore.

Cînd am plecat de la gospodăria de stat Andrăşeşti, două camioane încărcate cu saci cu grîu se îndreptau spre baza de recepţie. Maistrul de cultură Dănescu Nelu m-a informat că pînă în dimineaţa acelei zile, gospodăria predase deja peste 300 de tone de grîu din noua recoltă, grîu repartizat în întregime pentru sămînţă.

ION DRINCU

„Prieteni ai cărţii"

Incă de la începutul lui ianuarie 1960, colectivul căminului cultural din comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, a format un cerc de citit. La acest cerc au luat parte zeci de ţărani muncitori care sub îndrumarea învăţătorilor Amarghioalei Maria, Botezatu Dora, Jireghie Nicolae citeau diferite cărţi din bibliotecă, le recenzau, apoi luau şi acasă, ca să citească. Cercul şi-a desfăşurat activitatea toată iarna şi primăvara. Zilele trecute s-a făcut examinarea celor ce au urmat la cercul de citit. 25 de cititori au luat insigna „Prieten al cărţii" ; printre aceştia se numără ţăranii muncitori Bălan Nicolae, Taranilă Ion, Airini Th. şi alţii, care mai în urmă cu cîţiva ani abia silabiseau.

TACHE VASILACHE
corespondent

Răspundem la întrebările cititorilor

NICOLAE POPOVICI din comuna Mavrodin, raionul Alexandria, a primit pînă de curînd pensie socială care-i da anumite avantaje ca asistenţă medicală, bilete la staţiuni balneo-climaterice etc. Actualmente, desfiinţîndu-se pensia socială, el primeşte ajutor social de stat. Intreabă dacă în acest caz mai are dreptul la bilet de trimitere în staţiuni de tratament.

RASPUNS : Cetăţenii care primesc ajutor social de stat au aceleaşi drepturi ca şi pensionarii, deci pot beneficia de tratament în staţiuni balneo-climaterice.

MAI MULŢI MUNCITORI AGRICOLI printre care şi Costică Iliescu, tractorist la G.A.S. Iosif Clisci, din raionul Călmăţui, întreabă ce formalităţi trebuie să îndeplinească pentru a putea circula cu motocicletele ce şi le-au cumpărat.

RASPUNS : Pentru a putea circula cu motocicleta, posesorul e obligat să aibă carnet de conducere eliberat de miliţia regională. Carnetul se capătă în urma unei şcoli de pregătire a conducătorilor autoamatori — şcoală cu durată de 2 luni — şi a examenului de absolvire a şcolii.

CORNEL VLADESCU, mecanic la S.M.T. Turnişor, regiunea Stalin, locuieşte în Oraşul Stalin şi întreabă la ce suprafaţă de locuit are dreptul familia sa compusă, în afară de el, de soţie şi un copil, de peste zece ani. Mai întreabă dacă spălătoria intră în calculul suprafeţei de locuit.

RASPUNS : Aveţi dreptul la două camere ; una pentru dvs. şi soţie şi cealaltă pentru copil. Spălătoria, bucătăria, camera de baie, holul, vestiarul şi orice alte dependinţe nu intră în calculul suprafeţei de locuit.

MERA NICOLAE, tractorist la S.M.T. Rîioasa, raionul Turnu Măgurele, este recăsătorit. Din prima căsătorie are un copil de 10 ani pe care-l îngrijeşte, dar care nu-i trecut pe numele său. Intreabă dacă poate primi pentru el alocaţie de stat.

RASPUNS : Da, puteţi primi, dacă mama copilului nu primeşte pentru el alocaţie de stat sau pensie de întreţinere.

Dacă primeşte alocaţie sau pensie, trebuie să faceţi dovada că nu dînsa îngrijeşte copilul şi să cereţi ca alocaţia de stat să vă fie dată dvs.

Pentru fondul central al statului

Direct de la arie

Folosind întreaga capacitate de lucru a combinelor şi secerătorilor-legători de la S.M.T. Sîntana, colectiviştii din comuna Olari, raionul Criş, regiunea Oradea, au terminat de recoltat toate cele 740 ha. cu grîu.

Cu cele 5 batoze ale S.M.T.-ului s-a început şi treierişul. Potrivit contractelor încheiate cu cooperativa, primele 20.000 kg. de orz şi 30.000 kg grîu au şi fost transportate la baza de recepţie, direct de la arie.

Chitanţa nr. 1 pe raion

Colectiviştii din Sat Nou, comuna Brădeanu, regiunea Ploeşti, au ţinut ca şi în acest an să fie primii, nu numai la recoltatul orzului şi grîului, dar şi la predarea produselor contractate la baza de recepţie. Indata ce au terminat de recoltat primele hectare cu grîu, ei au trasportat la baza de recepţie de la Cilibia 2.500 kg grîu. In acest fel, ei au obţinut chitanţa nr. 1 pe raionul Pogoanele la predarea grîului din noua recoltă, conform contractului încheiat cu cooperaţia de consum.

Primele cantităţi de grîu predate

Membrii gospodăriei colective „Drum Nou" din comuna Piopu, regiunea Galaţi, care de 10 ani au recoltat mereu primii pe raion grîul şi întotdeauna au fost fruntaşi la achitarea obligaţiilor faţă de stat, au hotărît şi de data aceasta să obţină chitanţa nr. 1 pe raion la predarea grîului contractat cu statul.

Ei s-au ţinut de cuvînt. Indată ce au constatat că unele tarlale din cele 620 hectare cultivate cu grîu de toamnă au dat în pîrgă au început recoltatul cu combina. Primele boabe obţinute le-au trimis la baza de recepţie. Intr-o singură oră, camionul încărcat cu saci s-a şi întors de la bază, pentru a duce al doilea transport.

Colectiviştii din Piopu şi-au luat angajamentul ca în 8—10 zile cît va dura recoltatul să livreze întreaga cantitate de grîu contractată în acest an cu statul.

ION BELCIUGAN
corespondent

Fruntaşi la livrarea orzului şi grîului contractat

In acest an, la cele 5 baze de recepţie din raionul Urziceni, de la Sărăţuica, Ialomiţa, Broşteni, Căzăneşti şi Urziceni, s-au făcut pregătiri temeinice pentru preluarea cantităţilor de cereale contractate.

Prima gospodărie colectivă care a livrat la baza de recepţie din Căzăneşti orz de toamnă în contul contractului încheiat, a fost cea din Cocora, care în ziua de 11 iulie a transportat aci 6 tone de orz. La baza de recepţie din Urziceni, gospodăria colectivă din Alexeni a predat, de asemenea, 5 tone de orz. Nici membrii gospodăriei colective „N. Bălcescu" din Bărbuleşti nu s-au lăsat mai prejos. Ei au adus la aceeaşi bază de recepţie 6 tone de grîu, îndată ce combinele de la S.M.T. Urziceni au terminat de recoltat primele 3 hectare.

In ultimele zile, ritmul predării orzului şi grîului din noua recoltă, potrivit contractelor încheiate s-a intensificat. Delegaţii Agevacoopului şi delegaţii de batoză au organizat bine munca, astfel încît cele 7.100 tone grîu şi cele 59 tone orz contractate să fie preluate în cele mai bune condiţii.

AL. ION

Importante economii şi beneficii

Muncitorii de la gospodăria de stat Drăgăşani au realizat la diferitele lucrări în vie o economie la preţul de cost în valoare de 125.000 lei, iar la produsele vîndute un beneficiu de 760.000 lei.

Pînă în 1965, gospodăria de stat Drăgăşani îşi va mări suprafaţa cu vii de la 690 de ha la 980 de ha, extinzînd totodată şi suprafaţa plantată cu port altoi.

Condiții asemănătoare - rezultate diferite

Partea dreaptă a Jiului (pe cuprinsul raionului Gura Jiului) se caracterizează prin soluri cernoziomice, cu fertilitate bună, dintre care cernoziomul degradat ocupă suprafața cea mai mare, soluri de aluviune și, mai rar, nisipuri. Precipitațiile anuale sînt cuprinse între 450—550 mm., vîntul dominant este Austrul; temperatura la suprafața solului ajunge, în unii ani, la 48 de grade.

Gospodăriile colective situate în această zonă, deși după cît se vede, dispun de condiții asemănătoare atît în ceea ce privește solul cît și microclimatul, totuși în unele ramuri de producție obțin rezultate diferite.

Să luăm, de exemplu, gospodăriile colective vecine „Grigore Preoteasa" din Gighera și „Partizanul" din Gingiova.

Și una și alta au același tip de sol, lucrează în aceleași condiții de mecanizare, folosesc aceleași soiuri de plante, însă rezultatele pe care le obțin nu sînt aceleași.

Gospodăria colectivă „Partizanul" din Gingiova, de pildă, a cultivat în anul 1959 — 950 ha. cu grîu și 1.100 ha. cu porumb, de pe care a obținut o producție medie de 1.700 kg. grîu la ha și 2.100 kg. porumb boabe la ha.

Gospodăria colectivă din Gighera a cultivat în anul 1959 o suprafață de 612 ha. cu grîu, 600 cu porumb și a obținut o producție medie de 1.450 kg. grîu și 1.900 kg. porumb boabe la ha.

Se pune întrebarea: de ce gospodăria colectivă „Grigore Preoteasa" a obținut mai puțin decît vecina ei cu 250 kg. grîu la ha. și cu 200 kg. porumb boabe la ha?

Răspunsul este ușor de găsit dacă analizăm felul în care a fost organizată munca în cele două gospodării, cum au fost folosite metodele agrotehnice și ce contribuție au dat brigăzile de tractoare care le deservește, atît la o gospodărie colectivă cît și la alta.

Gospodăria colectivă din Gingiova a însămînțat grîul în teren bine pregătit, la timpul optim, campania de însămînțare de toamnă n-a durat decît 8

Toate gospodăriile colective la nivelul celor fruntașe

zile. In primăvară, colectiviștii au aplicat grăpatul și plivitul la timp, iar recoltatul și treieratul întregii suprafețe de grîu n-a durat decît 10 zile. Porumbul a fost însămînțat în teren pregătit din toamnă — iar pe suprafața de 300 ha s-au aplicat cîte 20 tone gunoi de grajd. Aproape întreaga suprafață de porumb a fost prășită de 3 ori.

Brigăzile de cîmp sînt bine organizate. Între acestea și brigada de tractoare a S.M.T. există o strînsă colaborare. Transportul combustibilului la cîmp se face la timp, tractoriștii sînt bine aprovizionați cu alimente, micile reparații la mașinile agricole și ascuțitul fiarelor de plug se fac la atelierele gospodăriei de către meseriașii colectiviști.

In Gighera însă, semănatul grîului a durat aproape 40 de zile, lanurile n-au fost plivite în întregime, iar recoltatul a întîrziat. Porumbul a fost prășit numai de două ori, iar o suprafață de aproximativ 100 de ha. a fost prășită numai o singură dată. Un alt fapt negativ este că între brigăzile de cîmp și brigada S.M.T. nu a existat o strînsă colaborare, ceea ce a făcut ca unele lucrări de campanie ca însămînțatul, recoltatul, să nu fie executate la timpul optim, ci într-un interval de timp nepermis de lung.

★

In acest an, colectiviștii din Gingiova și-au propus să obțină producții mai mari la ha. La grîu, de exemplu, ei au planificat să obțină o producție medie de 2.000 de kg. la ha., iar la porumb de 3.600 de kg. După cum se prezintă culturile, există toate premisele ca planul să fie depășit. Pentru a realiza producțiile planificate, colectiviștii au folosit soiuri de grîu superioare ca numărul 310 înmulțirea II-a, pe 312 ha., și A-15 înmulțirea a III-a, pe 300 de ha. La desprimăvărare colectiviștii au grăpat întreaga suprafață cultivată cu grîu cu sapa rotativă, iar pe 200 de ha., pe care culturile au ieșit mai slabe din iarnă, au aplicat îngrășăminte chimice; cîte 100—150 kg. azotat de amoniu la ha. Porumbul a fost semănat, de asemenea, în teren bine pregătit, ogorît adînc din toamnă, iar înainte de răsărire a fost aplicată o prașilă oarbă cu sapa rotativă. Au urmat apoi încă două prașile mecanice și a treia manual.

Invățînd din experiența vecinilor lor, ca și din propria lor experiență, colectiviștii din Gighera au luat măsuri ca în acest an să nu se mai repete greșeli ca cele din trecut. Ei și-au propus ca în acest an să obțină o producție medie de 1.900 kg. grîu și 3.600 kg. porumb boabe la ha. Pentru realizarea acestor producții, colectiviștii au creat un pat bun germinativ pentru grîu prin discuirea arăturii, iar semănatul l-au făcut la timpul optim începînd de la 20 septembrie și pînă la 16 octombrie. In primăvară, colectiviștii au grăpat toată suprafața semănată cu grîu cu grapa trasă de cai, au plivit recolta în două rînduri și au secărit-o.

In ceea ce privește cultura porumbului, cele 648 de ha. de hibrid dublu (Pioner 345, KS-2 și Visconsin 525-A) au fost semănate, în majoritate, în ogor de toamnă, care în primăvară, înainte de însămînțat, au fost discuite. Pe 100 de ha. pe care planta premergătoare a fost sfecla de zahăr s-a făcut o îngrășare suplimentară, cu cîte 200 kg. superfosfat la ha., dat înainte de însămînțare. Semănatul s-a făcut în majoritate, cu mașina de semănat Victoria, la distanța de 80 de cm. între rînduri ceea ce a permis ca în acest an să se efectueze prașila mecanică cu cultivatorul purtat de tractorul UTOS-27. Cea de a treia prașilă s-a executat manual.

Muncind cu hărnicie și aplicînd în măsură mai mare ca în anii trecuți metodele agrotehnice, colectiviștii din Gighera sînt hotărîți să-i ajungă și chiar să-i întreacă pe vecinii lor în ceea ce privește producțiile de cereale.

Siguranță le dă faptul că în anul acesta ei au trecut la reorganizarea muncii formînd două brigăzi complexe. Incepînd din acest an se aplică la cultura porumbului retribuția și după producția obținută.

Gospodăria colectivă din Gighera are toate posibilitățile ca să ajungă din urmă pe vecina ei din Gingiova. Pentru aceasta însă trebuie perseverat în aplicarea măsurilor bune care au fost luate în acest an și care mai urmează să se ia.

Pentru 500 de păsări la suta de hectare

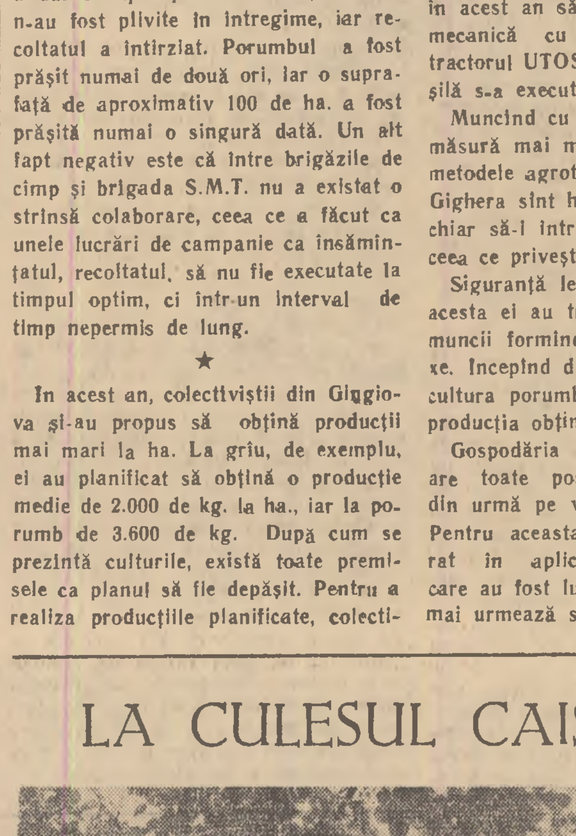
Analizînd modul cum conducerile gospodăriilor agricole colective și cadrele tehnice din raion se preocupă de realizarea planului de creștere a păsărilor, comitetul raional P.M.R. Fetești și sfatul popular raional au constatat că rezultatele obținute nu sînt satisfăcătoare. Pentru remedierea lipsurilor semnalate s-a stabilit să se organizeze în gospodăriile colective schimburi de experiență unde să fie popularizate metodele bune de lucru în creșterea păsărilor și să se analizeze deficiențele existente în această privință. Astfel de schimburi de experiență au fost efectuate în cursul lunii iunie la gospodăriile colective din Făcăeni, Țăndărei și Cocargeaua, unde au participat crescătoarele de păsări, supraveghetoarele de la incubatoare, brigadierii și inginerii zootehniști și președintele comitetelor de femei din gospodăriile colective. Din informările ținute a reieșit faptul că la unele gospodării colective cum este, bunăoară, „Octombrie Roșu" din Fetești, sau la cele din Săveni, Vlașca, Bordușani și Cegani, planul de incubație și de creștere a puilor a fost realizat într-o proporție însemnată înregistrîndu-se totodată un procent redus de mortalitate.

Nu același lucru se poate spune însă despre gospodăriile colective din Perișani, M. Kogălniceanu și Hagieni unde, din lipsa de preocupare a conducerilor acestora, s-a înregistrat un procent ridicat de mortalitate. In aceste unități n-au fost asigurate condițiile corespunzătoare de cazare a puilor și de alimentație rațională.

Pentru a înlătura lipsurile ce există în privința creșterii păsărilor și a se putea în felul acesta realiza planul de 500 de păsări la o sută de ha, obiectiv pe care și l-au propus gospodăriile colective din raion, socotim că este necesar ca organele agricole și conducerile unităților să ia neîntîrziat măsuri care să ducă la crearea unor mai bune condiții de cazare a puilor și păsărilor și la o hrănire și îngrijire mai atentă a lor. Dezvoltînd sectorul avicol gospodăriile colective din raionul Fetești vor putea obține în viitor mai multe ouă mai multă carne de pasăre. contribuind astfel la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii, la traducerea în fapt a hotărîrilor Congresului partidului.

C. BANCIU
activist al raionului P.M.R. Fetești, regiunea Constanța

LA CULESUL CAISELOR

Gospodăria agricolă colectivă din Chiselet, regiunea București, are o frumoasă livadă de pomi. De curînd caisele s-au copt și colectiviștii au început recoltatul.

Vom realiza înainte de termen sarcinile privind dezvoltarea pomiculturii în regiunea noastră

(Urmare din pag. 1-a)

In momentul de față, dispunem de peste 79.000 ha de astfel de terenuri neproductive, care în mare măsură vor fi plantate cu pomi de diferite specii, aplicîndu-se totodată lucrările corespunzătoare de organizare a teritoriului, lucrări antierozionale, etc. Pînă în prezent au fost identificate 30.000 ha.

Pentru ca plantările să se execute în cele mai bune condițiuni au fost pregătiți 113 ingineri și tehnicieni și 150 pomicultori. In prezent, aceștia sînt constituiți în echipe și lucrează la pichetat și la organizarea muncii în vederea plantărilor. Au fost întocmite pînă acum proiecte pentru o suprafață de 7.000 ha (suprafață care a și fost pichetată) și s-au efectuat peste 900.000 de gropi. Rezultate bune au obținut țăranii muncitori din raionul Curtea de Argeș, care pînă acum au executat mai bine de 400.000 de gropi. Demn de subliniat este faptul că toate suprafețele vor fi plantate cu pomi în masiv, în plantații de tip socialist, în cadrul unităților de stat și cooperatiste din regiune. In afară de aceasta, un număr însemnat de pomi (1.800.000) vor fi plantați în grădini familiare, îndeosebi în raioanele de șes deficitare în fructe.

Pentru o folosire cît mai rațională a terenurilor în pantă, supuse eroziunii solului, se va căuta ca suprafețe cît mai întinse — îndeosebi în raioanele Vedea, Pitești și Horezu — să fie cultivate intercalat, printre pomi, de-a curmezișul pantei, cu plante furajere și chiar alimentare. Acest lucru va permite unităților agricole socialiste să-și dezvolte puternice sectoare zootehnice, îmbinînd în mod armonios pomicultura cu creșterea vitelor.

Ținînd seama de posibilitățile mari pe care le are regiunea noastră în privința dezvoltării pomiculturii și de entuziasmul cu care oamenii muncii din agricultura regiunii au pornit deja la treabă, sîntem siguri că vom izbuti să realizăm înainte de termen sarcinile trasate de documentele celui de-al III-lea Congres al partidului privind refacerea și dezvoltarea pomiculturii, astfel ca regiunea noastră să dea cantități din ce în ce mai mari de fructe pentru nevoile interne și pentru export.

V. POMPILIU

STROPESC VIA

Muncitorii din sectorul viticol al gospodăriei agricole de stat Buftea, raionul Răcari, au executat de curînd stropitul viei contra manei pentru a 4-a oară. In fotografie: brigada condusă de Paul Dumitrescu la lucru.

Gospodăriile de stat din preajma orașelor pot deveni mari producătoare de carne ieftină

Situată la marginea orașului, gospodăria agricolă de stat Cluj are diverse ramuri de producție, între care un loc de seamă îl ocupă sectorul zootehnic. E și firesc să fie așa, deoarece acestei unități socialiste îi revine sarcina importantă de a contribui în mod intens la aprovizionarea orașului cu lapte, carne, ouă etc. Am vizitat de curînd, însoțit de tovarășul inginer șef Postolache Alexandru, sectorul porcin al gospodăriei situat în imediata apropiere a orașului. Aici există o maternitate de scroafe și o îngrășătorie care are circa 600 de porci. La prima vedere s-ar părea că n-ar fi cu putință ca această îngrășătorie să aibă mai multe animale deoarece, cea mai mare parte a terenului din împrejurimi e necesar să fie cultivată cu legume. Asta mai ales că, Someșul fiind aproape, sînt create condiții minunate pentru irigat. In urma unei îndelungi discuții pe care am avut-o cu îngrijitorii de porci, oameni cu experiență și pricepuți în meserie, am ajuns însă la altă concluzie: aici, în preajma Clujului, există toate condițiile să poată ființa o crescătorie de porci care să numere cel puțin 5—6 mii de capete și care să producă carne la un preț de cost foarte redus.

In ce constau aceste condiții? Nicidecum prin aducerea de la mari depărtări a furajelor necesare îngrășării porcilor, ci prin simpla folosire a tuturor resurselor de furaje pe care le poate oferi un oraș mare cum este Clujul.

De altfel, aceasta este și o sarcină izvorîtă din proiectul Directivelor Congresului al III-lea al partidului, în care se spune că pentru furajarea animalelor se vor valorifica reziduurile industriale bogate în proteine, în special făina de sînge, de carne, de oase și se va extinde folosirea melasei, a borhoturilor, a tărîțelor și șroturilor, precum și a proteinelor sintetice.

In orașul Cluj există din abundență toate aceste furaje. Ba mai mult, nici nu ar fi necesar ca sîngele sau carnea de la abator să fie transformate în făină deoarece distanța fiind scurtă aceste reziduri pot fi repede transportate la îngrășătorie chiar și în timpul verii. Dar orașul Cluj, ca de altfel orice oraș mare, mai oferă și o altă posibilitate de hrănire și îngrășare a porcilor. Este vorba de cantitățile mari de resturi de alimente provenite zilnic de la cantinele din oraș și care în prezent se irosesc fără nici un folos. Introducerea lor pe scară largă în alimentația porcilor ar avea ca urmare o creștere simțitoare a greutății animalelor și o reducere considerabilă a prețului de cost per kilogram de carne.

Experiența timidă din ultimele două luni a gospodăriei agricole de stat Cluj dovedește cu prisosință acest lucru. Așa după cum am fost informat de îngrijitorii de porci, ca și de inginerul șef al gospodăriei, pînă în luna februarie în rația zilnică a porcilor puși la îngrășat a intrat pe cap de animal circa 4 kilograme de porumb boabe, plus tărîțe și șroturi. Pînă atunci, creșterea medie în greutate pe cap de animal a fost în jur a 400 de grame zilnic. Incepînd cu luna aprilie, în hrana porcilor au intrat, treptat, reziduri de alimente printre care: sînge și resturi de carne de la abator, zer de la ICIL și mai ales reziduri de alimente, colectate de la cîteva cantine din oraș. De menționat că cele circa 1.400 de kilograme reziduri colectate zilnic de la cantine nu constau din lături subțiri, ci numai din bucăți de pîine uscată și alte alimente vîscoase.

— Am rămas surprins — mi-a mărturisit tov. Matei Ion unul dintre îngrijitorii de porci — cînd am văzut cu cîtă poftă mănîncă animalele aceste resturi de alimente. Am scăzut treptat cantitatea de porumb, iar în prezent dau zilnic porcilor doar cîte o jumătate de kilogram porumb boabe, de cap de animal.

— Și care este rezultatul?

— Tocmai aici am vrut să ajung, continuă tovarășul Matei. In luna aprilie creșterea în greutate zilnică pe cap de porc a fost în medie de 601 grame, iar în luna mai pare-se să fie și mai mare.

Muncind în acord a crescut în mod simțitor și venitul nostru, al îngrijitorilor. In luna aprilie bunăoară eu am cîștigat 1.000 de lei, iar Linguraru Chirilă peste 1.200 de lei.

Iată așadar o situație care merită să fie temeinic studiată. Oare ar fi chiar atît de anevoios să se organizeze pe scara întregului oraș strîngerea sistematică a resturilor de mîncare de la toate cantinele? Se pare că n-ar fi prea greu să se facă acest lucru. De altfel, procedeul acesta nu este nou. El este practicat de mult în marile orașe ale Uniunii Sovietice și în alte țări. Referindu-se la situația Clujului, ar fi nevoie ca gospodăria de stat să fie dotată cu una sau două mașini cisterne anume amenajate, iar cantinele să fie înzestrate cu cazane speciale în care să fie strînse resturile de alimente. Zilnic mașinile cisternă ar putea colecta toate aceste resturi de alimente pentru a le aduce ca hrană porcilor. Acest lucru s-ar putea face nu numai iarna, ci chiar și în timpul verii, fără riscuri ca unele din alimente să se altereze. Cu timpul, pe măsură ce sistemul de colectare s-ar perfecționa, el ar putea fi extins și la strîngerea resturilor de alimente din marile blocuri de locuit.

In felul acesta, fără mari cheltuieli, ar putea să se îngrașe anual în gospodăria de stat Cluj cîteva mii de porci. Dar pentru a se putea extinde îngrășătoria este neapărat necesar să se schimbe locul ei de amplasare. Aceasta nu numai pentru că grajdurile de porci actuale sînt vechi și neîncăpătoare, dar mai ales pentru faptul că ele sînt situate într-un loc nepotrivit, lipsit de scurgere.

Colectiviștii din Micălaca luptă pentru recolte mari de porumb

Colectiviștii din Micălaca, o localitate în apropierea Aradului, au semănat 237 de hectare cu porumb pentru boabe și 30 de hectare cu porumb pentru siloz. Pentru a obține o producție de peste 3.000 kg. porumb boabe la ha. și cantități cît mai mari de porumb pentru siloz, așa cum și-au luat angajamentul în adunarea generală, ei execută toate lucrările bine și la timp. Pe unele parcele ale gospodăriei se fac experiențe pentru a se stabili care este soiul cel mai potrivit pentru clima și solul local și ce lucrări agrotehnice cere. In afară de un lot demonstrativ de 45 de hectare cu porumb, gospodăria are și un lot școală în suprafață de 12 hectare, pe care au fost semănate 11 soiuri de porumb, între care și un soi local. Culturile se lucrează sub îndrumările inginerului gospodăriei, în colaborare cu Institutul porumbului de la Ciala-Arad. Pe o tarla de 12 hectare, situată pe malul Mureșului culturile sînt irigate. Pînă acum porumbul, atît pe loturile demonstrative cît și în cultura mare se prezintă bine, promițînd rod bogat.

— Ne străduim, ne-a spus inginerul gospodăriei, Pozner Emeric, să găsim calea cea mai dreaptă către o mare productivitate. Prin partea locului oamenii s-au ocupat pînă acum mai mult cu creșterea vacilor. Ei au mai puțină experiență în cultivarea de cereale. Vrem să le arătăm că pămînturile care produceau doar nutreț, pot produce cereale și încă în mari cantități.

De altfel, și în anii trecuți, colectiviștii din Micălaca au obținut recolte de peste 2.000 kg. porumb boabe la ha. Acum ei luptă ca în acest an să dobîndească recolte și mai mari.

Multă atenție acordă colectiviștii și porumbului destinat însilozării. Lucrările de întreținere a porumbului pentru siloz nu diferă cu nimic de cele făcute în tarlalele de porumb pentru boabe. Colectiviștii își vor asigura în acest fel furajele necesare pentru cele 60 de vaci de lapte și pentru celelalte animale ale gospodăriei.

Gospodăria colectivă de aici e tînără, abia împlinește 2 ani. Totuși colectiviștii au și pus bazele unui sector zootehnic, care în anul acesta se va dezvolta mult. Numărul vacilor de lapte la suta de hectare va ajunge la 10.

Pentru obținerea unor mari recolte de porumb, în acest an s-a introdus retribuirea muncii nu numai după zilele-muncă efectuate ci și după producția obținută.

I. TERBESCU

Am valorificat toate terenurile nisipoase

După cel de al II-lea Congres al partidului gospodăria noastră a cunoscut o puternică dezvoltare. Potrivit condițiilor naturale și economice de care dispune, ea a dezvoltat cu precădere cultura cerealelor și zootehnia. Din aceste două ramuri de producție provine beneficiul de 2,7 milioane de lei obținut anul trecut. Dezbătînd Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R., noi am ajuns la concluzia că n-am folosit decît o mică parte din resursele de ridicare a rentabilității gospodăriei. Avem mari posibilități de a spori producția medie de grîu, porumb și floarea-soarelui, de a obține mai mult lapte, mai multă carne.

In plus, gospodăria noastră își dezvoltă o nouă ramură de producție: viticultura. In ultimii ani au intrat pe rod 54 de ha de vie cultivate în teren neproductiv. Anul trecut am obținut în medie 4.600 de kg de struguri la hectar. Acest fapt ne-a determinat să luăm hotărîrea de a valorifica prin plantare cu vie cele 50 de hectare de teren neproductiv sau slab productiv pe care gospodăria le are la punctul Scărlătești. Pe terenul acesta nisipos am încercat să cultivăm secara. Dar nici pentru această cultură puțin pretențioasă, terenul nu s-a dovedit bun. Recolta din 1959 a fost abia de 600 de kg la hectar. De peste trei ori mai mică decît producția medie pe gospodărie, care, în treacăt fie spus, a fost sub 2.000 de kg tocmai datorită producției extrem de mici obținută pe terenul nisipos. Din cele 50 de ha. 23 sînt formate din nisipuri zburătoare.

Aceasta fiind situația terenului, hotărîrea noastră de a-l planta cu vie a fost justă. Apelînd la fondul de consolidare, noi am reușit să plantăm în acest an întreaga suprafață de 50 de ha cu vie indigenă, acordînd o atenție deosebită varietăților care produc struguri de masă.

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. prevăd ca noile plantații să fie făcute **„îndeosebi pe terenuri în pantă, erodate, pe terenuri nisipoase, care nu pot fi valorificate în mod economic prin alte culturi"**.

După cum se vede acțiunea noastră de valorificare a nisipurilor se încadrează în prevederile Directivelor. De asemenea, se încadrează în aceste prevederi și organizarea plantației care a fost amenajată în așa fel ca să poată fi lucrată mecanizat.

Ing. ION VLAD
agronomul șef al G.A.S. „Pavel Tcacenco", raionul Călmățui

DUPĂ ZECE ANI

Bilanț de oameni vrednici, planuri de oameni cutezători

La 18 iunie, membrii gospodăriei colective din comuna Cavadinești, raionul Berești, au sărbătorit cea de-a 10-a aniversare a gospodăriei lor. Realizările dobîndite în acești 10 ani de muncă rodnică au stîrnit, pe bună dreptate, admirația colectiviștilor și întovărășiților din comunele vecine, veniți la marea lor sărbătoare.

Lipsiți de experiență, colectiviștii puneau bază la început numai pe cultura cerealelor. Cu încetul, ei au înțeles însă de la specialiști că este necesar să dezvolte concomitent cu cultura cerealelor și alte ramuri de producție; ele aduc venituri mari, făcînd astfel să crească nivelul de trai al colectiviștilor, iar gospodăria să se dezvolte și să se întărească.

Așa că, cele 561 de familii, care lucrau laolaltă peste 2.000 de ha teren agricol, au început să cultive pe lîngă porumb și grîu și însemnate suprafețe cu plante tehnice. Dacă în anul 1956, nu se semăna nici un ha cu sfeclă de zahăr, iar floarea-soarelui era însămînțată numai pe 42 de ha, în 1959 au fost semănate 120 de ha cu floarea-soarelui și 20 de ha cu sfeclă de zahăr. Din anul 1959 colectiviștii au început să însămînțeze și însemnate suprafețe cu muștar, coriandru, fenicol sorg, iar în anul 1960 suprafețele destinate pentru aceste culturi s-au mărit cu de 2,5 ori mai mult față de 1959.

Colectiviștii nu s-au mulțumit numai cu introducerea în cultură a plantelor tehnice, ci ei au luptat și luptă ca an de an să sporească producțiile la ha. Gunoiul de grajd, care înainte vreme servea la astuparea unor rîpe, este transportat de cîțiva ani pe terenurile mai puțin productive. In general, colectiviștii din Cavadinești au trecut la aplicarea unei agriculturi mai raționale. Astfel, repartizarea culturilor pe terenuri nu se face la voia întîmplării. Ținîndu-se seamă de fertilitatea solului, fiecare plantă este cultivată pe terenul ce-i este corespunzător. De cîțiva ani, colectiviștii folosesc numai semințe de soi, de înaltă productivitate, iar la întreținerea culturilor ei respectă întocmai recomandările științei însușite la cercurile agrozootehnice.

Toate acestea au făcut ca producțiile la hectar să crească an de an. Dacă în anul 1953 de pe fiecare hectar însămînțat cu grîu s-a recoltat în medie cîte 1.376 de kg, în 1957 s-a recoltat 1.460 de kg, iar în 1959 — 1.640 de kg. La cultura porumbului în 1952 s-au obținut în medie de pe fiecare ha cîte 2.177 de kg, iar în 1959 s-au recoltat la ha 2.670 de kg. Colectiviștii au avut anul trecut și o tarla cu porumb irigat de pe care au recoltat cîte 7.488 de kg la ha. La orz în 1955 s-au recoltat 2.304 kg la ha, iar în 1959 producția medie a fost de 3.522 de kg. Producții mereu crescînde s-au realizat și la celelalte culturi ca floarea-soarelui, cartofi, mazăre și altele, care au adus un însemnat venit gospodăriei și colectiviștilor.

Numai anul trecut, gospodăria a vîndut statului, pe bază de contract, cereale și alte produse vegetale în valoare de 441.880 lei.

Paralel cu extinderea suprafețelor cultivate cu plante tehnice și ridicarea randamentului la hectar, colectiviștii din Cavadinești și-au îndreptat atenția și spre dezvoltarea sectorului zootehnic precum și a celui pomiviticol. Pînă în prezent colectiviștii au plantat 52 de ha cu pomi fructiferi și 10 ha cu viță nobilă.

In sectorul creșterii animalelor, gospodăria se străduiește să ajungă, la încărcătura de animale la 100 de ha prevăzută în recomandările consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, consfătuire ținută la Constanța în primăvara anului 1958.

La sfîrșitul anului 1959, gospodăria avea 371 de capete de taurine din care 83 de vaci, față de numai 59 de taurine din care 13 vaci cît avea în 1956.

De asemenea, față de 1956, luat ca martor, numărul porcilor a crescut cu 38 la sută, iar al oilor de peste 2 ori.

Cele două camere incubator construite de colectiviști cu resurse locale și mînă de lucru proprie, au permis gospodăriei să-și dezvolte sectorul avicol. Producția de pui în 1959 a fost de 2.000 bucăți. În acest an s-au scos pînă în prezent 4.322 de pui fiind în curs de ecloziune peste 2.500 ouă de găină și 500 ouă de rață.

Printr-o hrănire și îngrijire tot mai corectă a animalelor, s-a ajuns ca și producțiile medii de lapte, carne, lînă și ouă să crească. Cît privește producția -marfă a crescut și ea cu însemnate procente. Astfel, în 1959 față de 1956 e mai mare cu 14 la sută la păsări, cu peste 17 la sută la ovine, cu peste 58 la sută carne de porc și cu peste 14 la sută la lapte de vacă.

Veniturile bănești ale gospodăriei au crescut în ultimii patru ani de aproape 5,6 ori, iar în acest an venitul gospodăriei va fi de 1.360.416 lei.

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriei a însemnat totodată și ridicarea continuă a nivelului de trai al colectiviștilor harnici din Cavadinești.

In cei zece ani de existență a gospodăriei, numeroși colectiviști și-au construit case, și-au cumpărat aparate de radio, numeroase garnituri de mobilă.

Insuflețiți de sarcinile mărețe pe care le-a trasat cel de-al III-lea Congres al partidului nostru, colectiviștii din Cavadinești și-au întocmit un plan de perspectivă pentru dezvoltarea și întărirea pe și mai departe a gospodăriei lor.

In planul de perspectivă, ei au pus accentul pe sporirea în mod simțitor a producției de cereale și plante tehnice și industriale la hectar, pe mărirea numărului de animale și a producției pe cap de animal precum și pe extinderea plantării de pomi și viță de vie.

Punînd accent pe creșterea tineretului de prăsilă, colectiviștii și-au propus ca la sfîrșitul anului 1965 să aibă în proprietate obștească 1.000 capete de bovine din care 295 de vaci, 2.500 de oi din care 2.300 de oi mame, 1.200 de porci din care 180 de scroafe fătătoare precum și 5.000 de păsări matcă.

De asemenea, prin aplicarea pe o scară și mai largă a metodelor agrotehnice ei și-au propus ca în următorii 3—4 ani gospodăria să realizeze o producție medie de 2.000 de kg grîu la hectar, 3.000 de kg de porumb boabe la ha, 1.300 de kg floarea-soarelui la ha, 40.000 de kg de sfeclă de zahăr la ha, și 2.000 de kg de orz la ha.

Cînd mă aflam la gospodăria colectivă din Cavadinești harnicii colectiviști, împărțiți pe brigăzi lucrau de zor; unii la prășitul porumbului și florii-soarelui pentru a 3-a oară, alții la seceratul orzului, iar alții la însilozarea secarei furajere și ierbei de Sudan. Holdele colectiviștilor erau mîndre. Tov. Nicolae Plesmente, președintele gospodăriei, și-a aruncat privirea pe coasta dealului din față și cu mîna dreaptă mi-a arătat-o:

— O vedeți, tovarășe, toată ziua este însorită... Pînă la sfîrșitul anului 1965 ea va fi plantată cu viță altoită. Atunci și noi ăștia de la malul Prutului ne vom numi podgoreni.

Intr-adevăr cele 460 de ha ce vor fi plantate cu viță de vie nobilă pînă în 1965 vor face ca cei din Cavadinești să se poată numi podgoreni.

— Noi am și proiectat unde vom construi pivnițele și crama. Uitați-vă acolo sus, pe deal, la drumurile care se întretaie. Acolo vom construi crama, a adăugat tov. Crăciun Niculae, secretarul organizației de bază din gospodărie.

Dragostea ce o au pentru gospodărie, precum și succesele ce le-au dobîndit în cei 10 ani ne îndreptățesc să spunem că planurile de viitor ale colectiviștilor din Cavadinești vor fi îndeplinite fără tăgadă.

ION GHEORGHIU

Au însilozat secară

Pentru a asigura buna hrănire a animalelor cu nutrețuri de bună calitate, membrii gospodăriei colective „Viață Nouă" din comuna Poiana, raionul Calafat, au însămînțat în toamna trecută 50 ha cu secară masă verde. De curînd colectiviștii au început să folosească secara atît pentru hrana animalelor, cît și pentru a fi însilozată.

Pînă de curînd, colectiviștii au însilozat 200 de tone secară în amestec cu lucerna verde.

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Sovietul sătesc şi colhozul

In regiunea Volgăi, se întinde satul Ekaterenovka. In centrul satului se înalță o clădire mare, deasupra căreia fîlfîie un steag roşu. Aici se află sovietul sătesc din Ekaterenovka, organ al puterii de stat în comună.

Multe treburi are de rezolvat sovietul sătesc. El reuneşte patru sate aflate în apropierea sa şi face parte din raionul Bezenciuksk. Laolaltă, numără 6.400 oameni.

In sat se află un colhoz mare anume „Zorile Volgăi" cu mai multe ramuri. Are 12.845 hectare de pămînt, ferme pentru creşterea animalelor şi un mare număr de maşini agricole.

O dată colhoznicii au venit la preşedintele sovietului sătesc, tov. Mihail Rojdestvenski şi i-au spus:

— Grajdurile pentru vaci sînt prost pregătite pentru iarnă, iar furajul de la ferme nu e folosit rațional, se risipeşte.

Ce e de făcut? Doar colhozul are conducerea lui, administrația lui şi acolo ar trebui să se urmărească şi să se supravegheze dacă fermele sînt sau nu pregătite pentru iarnă. Dar iată că n-au supravegheat. Se vede treaba că trebuie ajutată conducerea colhozului să înlăture lipsurile.

Rojdestvenski l-a invitat pe preşedintele comisiei permanente agricole Viktor Ovsenekov şi i-a vorbit despre situația de la ferme. Au luat hotărîrea întîi să verifice amănunțit situația de la ferme şi după aceea să ridice această problemă la şedința comitetului executiv.

Comisia permanentă este constituită din nouă deputați, printre care: colhoznicii Aleksandr Bocikarev, Nena Soldatov, Ivan Filatov, mulgătoarea fruntaşă Pelagheea Kozovcikova şi alții. Deputații au plecat pe la ferme. Bineînțeles, ei sînt oameni cunoscători, dar numai eforturile lor ar fi fost nesatisfăcătoare pentru a analiza situația sub toate aspectele şi pentru a găsi soluția justă. Dar ei i-au atras în această acțiune pe activiştii sovietului sătesc, colhoznicii. Impreună cu aceştia, deputații au pătruns în unele unghere, în care nu prea intra nici preşedintele colhozului. Astfel s-a aflat, de pildă, că la hrănirea cu furaje siloz şi furaje brute, se face o mare risipă; şeful de brigadă n-a reuşit încă să aranjeze munca crescătorilor de vite şi tolerează actele de încălcare a disciplinei colhozului.

Drept rezultat, comisia a putut prezenta comitetului executiv un tablou amănunțit cu privire la situația de la fermele colhozului. Atunci s-a hotărît să se țină o şedință a comitetului executiv, chiar în cadrul celei de a doua brigăzi de producție. La clubul brigăzii, unde urma să se țină adunarea, veniseră mulți colhoznici. Reprezentanții comitetului executiv au ascultat raportul şefului de brigadă Vasili Semin; după aceea preşedintele comisiei agricole permanente, Viktor Ovsennikov, a prezentat un raport cu constatările privitoare la munca din cadrul fermelor. El a criticat aspru munca şefului de brigadă pentru lipsurile constatate la fermele de animale.

In rezoluția sa, comitetul executiv a recomandat conducerii colhozului să izoleze termic grajdurile vacilor, să utilizeze mai rațional furajele şi silozul. S-au fixat termene pentru executarea sarcinilor. Pentru înfăptuirea rezoluției, colhoznicii au fost ajutați de deputații sovietului sătesc. Ei au lucrat, alături de colhoznici, la reparatul grajdurilor. La şedința următoare a comitetului executiv, comisia permanentă a raportat că la ferme au fost îndreptate toate lipsurile: grajdurile au izolare termică; s-a instituit un sever control asupra folosirii furajelor, iar iernatul animalelor decurge în condiții normale.

Sovietul sătesc a ajutat conducerea colhozului şi în alte acțiuni. Astfel, el a ajutat şi la reparatul pe timp de iarnă a maşinilor agricole, la scoaterea şi împrăştiatul gunoiului pe ogoare şi la multe alte munci.

In timpul campaniei de recoltare, în colhoz s-a simțit lipsa brațelor de muncă. Conducerea colhozului s-a adresat sovietului sătesc, iar deputații au pornit la acțiune. Ei mergeau din casă în casă, stăteau de vorbă cu gospodinele, cu lucrătorii de la cooperativele de producție meşteşugărească şi cu cei de la fabrici. Apoi s-a convocat adunarea tuturor sătenilor. Pe ordinea de zi era o singură problemă: cum şi prin ce mijloace vor putea sătenii să ajute colhozul în campania de recoltare? Locuitorii satului au hotărît, în unanimitate, să iasă la cîmp în zilele libere.

Sovietul sătesc a organizat grădinițe de copii, creşe în care gospodinele să-şi poată lăsa copiii cînd vor pleca la cîmp. Sovietul sătesc acordă o mare atenție şi consacră multe din forțele sale acțiunilor de culturalizare a maselor. A organizat lecții şi referate, a înființat o secție a societății pentru răspîndirea cunoştințelor politice şi ştiințifice, în care sînt reuniți peste cincizeci de învățători, medici, agronomi, ingineri şi alți specialişti. Pe lîngă casa de cultură activează o brigadă de agitație. Sovietul sătesc desfăşoară o activitate intensă şi în domeniul construcției de locuințe. Numai în anul acesta au fost construite aproape cincizeci de case noi şi au fost reparate peste o sută. Satul a fost electrificat şi radioficat.

Sovietul sătesc depune toate eforturile pentru ca gospodăria colectivă să atingă un nivel şi mai înalt, pentru ca viața sătenilor să fie tot mai bine organizată, să fie organizat mai bine timpul lor liber. In această acțiune sovietul sătesc caută să atragă un număr tot mai mare de săteni din Ekaterinovka, constructori activi ai unei vieți noi.

N. KOŞELEV

Mihail Oragvelidze, preşedintele Colhozului de ceai din R.S.S. Gruzină, în mijlocul fruntaşilor în muncă din colhozul pe care îl conduce.

Să înceteze actele agresive ale S. U. A.

După cum se ştie, în luna mai, Statele Unite ale Americii au săvîrşit un act de agresiune, trimițînd un avion „U-2" în scop de spionaj asupra teritoriului U.R.S.S. Luînd măsuri față de acest act pirateresc, rachetiştii sovietici au doborît avionul-spion. Guvernul sovietic a protestat cu vehemență şi a dat în vileag, în fața întregii lumi, uneltirile guvernului S.U.A. împotriva păcii. Alături de poporul sovietic şi-au ridicat glasul toate popoarele, criticînd aspru politica provocatoare a guvernului american.

Actul agresiv săvîrşit de spionajul american cu ştiința şi aprobarea preşedintelui Eisenhower a dus la torpilarea Conferinței la nivel înalt de la Paris, torpilare de care a fost vinovat guvernul S.U.A. Încercînd să arunce vina pe alții de torpilarea acestei conferințe, Eisenhower a declarat atunci că... pînă la 1 ianuarie 1961, atîta vreme cît va fi el preşedinte, S.U.A. nu vor mai trimite nici un avion de spionaj împotriva U.R.S.S.

Ce fel de garanție a constituit declarația lui Eisenhower s-a văzut de curînd. N-au trecut decît două luni de la doborîrea avionului spion „U-2" şi spionajul american a încercat un nou act de agresiune împotriva U.R.S.S.

La 1 iulie 1960, un avion american de bombardament, de tipul „Rb-47" a violat frontiera de stat a U.R.S.S. la 22 Km nord de capul Sviatoi Nos îndreptîndu-se spre oraşul Arhanghelsk.

Deşi un avion de vînătoare sovietic a emis semnale cerîndu-i să-l urmeze şi să aterizeze, avionul american a continuat să pătrundă în spațiul aerian al U.R.S.S. Potrivit ordinului dat forțelor armate ale Uniunii Sovietice cu privire la paza frontierelor U.R.S.S., avionul care a violat frontiera sovietică a fost doborît. Peste puțin timp, o navă sovietică a cules din apele teritoriale ale U.R.S.S. pe doi din membrii echipajului avionului american. Aceştia sînt pilotul avionului, locotenentul de rangul I al forțelor aeriene militare ale S.U.A. John Richard Mckone şi pilotul secund locotenentul de rangul I al forțelor armate ale S.U.A., Freen Bruce Olmstead. Cei doi aviatori americani au declarat că în avionul de bombardament se mai aflau încă patru persoane, printre care comandantul navei William Palm şi trei ofițeri specialişti în aparatura foto şi radio-electronică: căpitanul Eugene Posa şi locotenenții de rangul I Oscar Goforth şi Dean B. Phillips. Cadavrul comandantului navei a fost descoperit de o navă sovietică într-o barcă de cauciuc şi a fost ridicat pe bord. Ceilalți membri ai echipajului nu au fost încă descoperiți.

Din cele declarate de aviatorii americani nu mai încape nici o îndoială asupra scopurilor urmărite de americani. Avionul american a decolat din Anglia, avînd misiunea să zboare de-a lungul frontierelor nordice ale Norvegiei şi Uniunii Sovietice şi să fotografieze obiective militare şi strategice.

Noua violare a frontierei Uniunii Sovietice de către un avion american dovedeşte că guvernul S.U.A., în frunte cu Eisenhower, continuă să meargă pe linia provocărilor. Aşa după cum se arată în nota de protest a guvernului sovietic, acțiunile guvernului S.U.A. constituie o mare primejdie pentru pace. Politica S.U.A. tinde nu spre înlăturarea încordării în relațiile internaționale, ci spre înrăutățirea lor, spre intensificarea primejdiei de război.

Întreaga omenire a putut vedea acum că asigurările date de către Eisenhower nu fac nici cît o ceapă degerată. Odinioară, Hitler considera că tratatele sînt simple petece de hîrtie fără nici o valoare. În momentul cînd avea chef, el le rupea şi le arunca la coşul de gunoi. Astăzi, cercurile conducătoare americane se pare că-i urmează exemplul. Preşedintele Eisenhower a declarat că atîta timp cît el va rămîne la Casa Albă, S.U.A. nu vor mai efectua zboruri de spionaj asupra U.R.S.S., dar n-au trecut decît două luni şi iată că au săvîrşit o nouă agresiune. Desigur, nu li se poate cere imperialiştilor să-şi păstreze angajamentele date. Potrivit unei vorbe din popor, lupului nu-i poți cere să mănînce fîn. Lumea îi ştie însă şi nu crede nimic din spusele lor. Împotriva tuturor acțiunilor provocatoare ale imperialiştilor americani există leacuri sigure. Atît la 1 mai cît şi la 1 iulie, s-a dovedit, ca întotdeauna, că Uniunea Sovietică este o forță uriaşă, care ştie să riposteze cum se cuvine la orice încercare a duşmanului de a-i încălca drepturile legitime. U.R.S.S. nu va furniza pretexte pentru agravarea încordării relațiilor internaționale, dar avioanele de spionaj vor fi doborîte şi va fi tradus în viață avertismentul dat de ministrul Armatei, — a spus N. S. Hruşciov.

Alăturîndu-se avertismentului dat de către preşedintele guvernului sovietic, întreaga omenire iubitoare de pace strigă imperialiştilor americani: „Domnilor, nu vă jucați cu focul, că vă ardeți degetele!"

Omenirea îşi intensifică lupta pentru dezarmare şi întărirea păcii

In momentul de față, cînd acțiunile provocatoare ale cercurilor conducătoare din S.U.A. împotriva păcii s-au intensificat, este nevoie ca întreaga omenire iubitoare de pace să-şi întărească vigilența şi să pună la punct pe imperialiştii aventurieri amatori de un nou război.

Tocmai de aceea, este foarte bine venită hotărîrea Biroului Consiliului Mondial al Păcii de a începe „o largă campanie mondială pentru dezarmare şi întărirea păcii, pentru a se da posibilitate popoarelor din lumea întreagă să se pronunțe în legătură cu aceste țeluri".

Aşa cum se arată în declarația generală a sesiunii Biroului Consiliului Mondial al Păcii, forțele păcii şi democrației s-au întărit considerabil. Trăim în prezent unul dintre cele mai mărețe momente istorice ale mişcării de eliberare a popoarelor. Din Africa, de la popoarele care se eliberează de sub jugul colonialiştilor şi de la cele care duc lupta să se elibereze şi pînă în Japonia, Coreea de Sud şi Cuba, au fost obținute succese remarcabile. Pe harta Africei au apărut şi continuă să apară noi state independente. In Cuba, poporul a rupt lanțurile cu care fusese încătuşat de imperialismul american şi a pornit să-şi croiască o viață nouă. Poporul din Coreea de Sud, a izgonit pe sîngerosul dictator fascist Li Sîn Man, iar cel din Japonia a împiedicat vizita lui Eisenhower care venea aci să pună la cale noi uneltiri împotriva păcii.

Succesele obținute de popoarele asuprite de către imperialişti nu sînt însă depline. Nici populația din Coreea de Sud, nici japonezii, nici poporul turc nu au reuşit pînă în prezent să lepede jugul bazelor militare. Se aplică sancțiuni economice Cubei şi se amenință cu măsuri şi mai aspre. In Congo, abia eliberat de sub jugul colonialist, au fost trimise trupe belgiene pentru a anula independența obținută cu sacrificii de către congolezi. Situația din Algeria este tot tulbure. Germania occidentală este înzestrată cu arme nucleare şi arme rachetă. Conferința la nivel înalt de la Paris şi Conferința pentru dezarmare de la Geneva au fost zădărnicite de către puterile apusene.

Pentru înlăturarea primejdiei ce amenință pacea lumii, Biroul Consiliului Mondial al Păcii cheamă popoarele din toate țările să lupte pentru:

— Convocarea unei largi conferințe a tuturor statelor pentru dezarmare;

— Pregătirea unui plan de trecere a economiei de pe picior de război pe picior de pace;

— Interzicerea experimentării tuturor armelor nucleare;

— Interzicerea zborurilor avioanelor care poartă armă nucleară — întrucît acestea, printr-un accident, ar putea dezlănțui un război;

— Respectarea strictă a normelor dreptului internațional în ce priveşte zborurile avioanelor deasupra teritoriilor străine;

— Lichidarea tuturor bazelor militare de pe teritorii străine;

— Anularea tuturor pactelor militare şi a misiunilor legate de acestea:

— Incetarea tuturor acțiunilor agresive — politice, militare, economice, care încalcă suveranitatea țărilor şi care creează un pericol pentru pace.

Atingerea acestor țeluri mărețe propuse de Biroul Consiliului Mondial al Păcii constituie problema principală ce stă în fața întregii lumi. De felul cum masele vor şti să-şi arate voința, depinde viitorul lor. Se ştie că diferitele acțiuni întreprinse de Consiliul Mondial al Păcii au oprit pe ațîțătorii la război să-şi ducă planurile la îndeplinire. E cunoscută marea ofensivă a păcii de acum cîțiva ani, care a oprit pe imperialişti să folosească armele nucleare şi bacteriologice în Coreea. Sînt cunoscute diverse alte acțiuni ale păcii, care au făcut pe ațîțătorii la război să dea înapoi.

Nu ne îndoim că şi de data aceasta, sub presiunea maselor mobilizate de către comitetele naționale pentru pace, în cadrul desfăşurării campaniei organizate de către Consiliul Mondial al Păcii, cercurile reacționare agresive vor fi silite să renunțe la planurile lor de a aprinde un nou pîrjol în lume.

Alături de toate popoarele lumii, poporul nostru care îşi construieşte cu succes o viață nouă, îmbelşugată şi fericită, va depune toate eforturile pentru înfăptuirea obiectivelor preconizate de Consiliul Mondial al Păcii.

Pacea este cel mai de seamă bun al popoarelor şi trebuie să facem totul pentru a o apăra.

Poporul congolez continuă lupta pentru independență

In fața hotărîrii nestăvilite de eliberare a poporului congolez, Belgia a fost nevoită să acorde statului Congo independența. Dar la scurt timp după 1 iulie 1960 — dată cînd țara a fost proclamată independentă — s-a văzut limpede că colonialiştii nu au de gînd să se împace cu calea nouă pe care a pornit noul stat african independent.

Indată după proclamarea independenței, comandantul armatei congoleze, generalul belgian Janssens, a declarat că independența s-ar referi numai la populația civilă, iar în armată totul va rămîne ca înainte.

Declarația generalului belgian, care urmărea să stîrnească nemulțumirea soldaților față de noul guvern, a avut un efect tocmai contrariu. Cînd soldații au aflat de această declarație, ei s-au îndreptat fără arme spre parlament, cerînd înlăturarea din armată a ofițerilor belgieni. Intorşi în cazărmi, soldații congolezi au arestat pe ofițerii belgieni şi au pornit să-i caute pe cei care s-au ascuns în oraş. Guvernul Republicii Congo a demis pe generalul Janssens şi i-a cerut să părăsească imediat țara. Totodată, guvernul a anunțat că de acum înainte, în armată vor fi numai ofițeri congolezi; cîțiva belgieni vor rămîne numai în calitate de consilieri tehnici.

Dar duşmanii independenței statului Congo nu au depus armele.

Sub pretextul că ar apăra pe străinii aflați în Congo, Ministerul de Război al S.U.A., aşa cum anunță corespondentul agenției U.P.I., a declarat că două companii din divizia a 24-a americană aflată în Germania occidentală sînt gata pentru a fi transportate cu avioane în Congo. Germania occidentală este folosită ca bază pentru numeroasele avioane de transport care aduc unități militare în Congo. De aici pleacă nu numai avioane militare belgiene ci şi ale forțelor aeriene militare ale S.U.A.

Trupe belgiene cantonate în Germania occidentală au fost trimise pe calea aerului la Leopoldville — capitala Republicii Congo.

In fața acestei amenințări grave, Kasavubu, preşedintele Republicii Congo şi Patrice Lumumba, primul ministru, într-o notă de protest înaintată reprezentantului Belgiei în Congo, au protestat energic împotriva agresiunii colonialiştilor. De asemenea, în legătură cu această agresiune a fost adresată o telegramă secretarului general al O.N.U.

Potrivit relatării agenției Reuter, în cursul unei şedințe de cabinet, care a avut loc în după amiaza zilei de 13 iulie, guvernul congolez a făcut apel la guvernul Ghanei pentru ajutor militar imediat împotriva agresiunii colonialiste.

Guvernul sovietic a transmis guvernelor Belgiei şi S.U.A. o declarație în legătură cu intervenția imperialistă împotriva republicii independente Congo.

Guvernul sovietic, se spune în declarație, avertizează în legătură cu grava răspundere ce revine cercurilor conducătoare ale puterilor occidentale care au dezlănțuit agresiunea armată din Congo. Guvernul sovietic insistă pentru imediata încetare a acestei agresiuni. Totodată, faptul că guvernul belgian trimite în Congo trupe aflate în subordinea Comandamentului N.A.T.O. şi amplasate pe teritoriul R.F.G., arată încă o dată ce rol joacă în asuprirea colonială a popoarelor din Africa blocul agresiv N.A.T.O. care îşi asumă rolul de jandarm internațional. Uniunea Sovietică, ca şi celelalte state iubitoare de pace, se spune în declarația guvernului sovietic, condamnă cu hotărîre acțiunea perfidă împotriva Republicii Congo.

ÎN R. P. UNGARĂ

Utilizarea aviației în protecția plantelor

In agricultura R. P. Ungară aviața este folosită în măsură din ce în ce mai mare. Astfel sînt efectuate numeroase munci în domeniul protecției plantelor. In această privință, rolul avioanelor începe cu împrăştierea îngrăşămintelor chimice. Din acest punct de vedere, un mare avantaj al avionului este că împrăştierea se face imediat după topirea zăpezii sau chiar în timpul cînd zăpada mai există pe suprafețe mari şi cînd nu pot fi folosite tractoarele sau alte mijloace de lucru pe ogoare.

In ce priveşte protecția plantelor, avionul poate efectua în scurt timp lucrări de împrăştiere a fungicidelor etc., pe suprafețe mari, atît pe locurile contaminate cît şi în împrejurimi, oprind extinderea contaminării.

In agricultură mai sînt şi alte munci care pot fi efectuate cu avionul şi uneori numai cu avionul. De exemplu, curățirea de dăunători a culturilor de orez, distrugerea țînțarilor de pe aceleaşi culturi, dezinfectarea lacurilor şi bălților, protecția pădurilor. In prezent se fac încercări pentru semănatul orezului cu ajutorul avionului, metodă care dacă se va dovedi eficientă, va elimina complet infectarea cu Echinochloa crus galli. In anul trecut, pe suprafețe mai mici, avionul a fost folosit experimental în lupta împotriva dăunătorilor cerealelor şi cartofilor cît şi în îngrijirea livezilor.

Productivitatea muncilor efectuate cu avionul este cu mult superioară oricărei maşini de teren. Din datele comparative ale stațiunii de protecția plantelor cu avionul, reiese că randamentul avionului este de 10—14 ori mai mare decît al maşinilor de sol. Sînt interesante calculele care demonstrează că utilizînd în agricultură avionul, fiecare maşină aduce un folos anual în economia națională de 2—3 milioane forinți.

In prezent, în R. P. Ungară, în urma experienței vaste a Uniunii Sovietice în acest domeniu de activitate, se studiază folosirea elicopterului la întreținerea culturilor de viță de vie şi în mod deosebit la stropit.

Pe zi ce trece, în R. P. Ungară se face tot mai mare numărul celor care îşi dau seama că maşinile de zbor au un mare viitor în agricultură. Introducerea lor pe scară largă va ridica mult productivitatea muncii, randamentul şi rentabilitatea în agricultură.

Primele mele impresii

Cît sîntem de aproape!

In țara noastră se află în vizită tov. Ana Veleva, redactor şef al ziarului „Cooperativno Selo" din Sofia, Republica Populară Bulgaria.

In călătoria ei prin țară, tov. Veleva a vizitat regiunea Constanța cu minunatele ei stațiuni balneoclimaterice de pe litoralul Mării Negre, unități agricole socialiste, şantiere de construcții etc. Peste tot, tov. Veleva a rămas încîntată de avîntul cu care lucrează oamenii muncii, de realizările însemnate obținute de poporul romîn în anii regimului democrat-popular. Publicăm mai jos un reportaj în care tovarăşa Ana Veleva îşi exprimă bucuria pe care a simțit-o cunoscînd mărețele realizări ale poporului nostru. Sînt cuvinte pline de căldură, cuvinte de adevărat prieten.

Ana Veleva
redactor-şef al ziarului „Cooperativno Selo" — Sofia

In Romînia vin întîia oară, dar atîtea ştiu despre ea, atît de multe lucruri îmi sînt apropiate şi înțelese, atîtea destine comune există în istoria şi în drumul de astăzi al celor două țări ale noastre, încît mi-e greu să spun ce anume mi-a făcut impresia cea mai puternică.

Fiind în avion (rapida, uriaşa, liniştita şi argintata pasăre „I.L.-18") nu mi-am dat seama cînd am traversat Dunărea. Nimic de mirare în asta: de la Sofia la Bucureşti am zburat cu totul 40 de minute — aşa că, atunci cînd ne-am apropiat de capitala Romîniei, eu priveam liniştită satele de sub noi şi credeam că sînt bulgăreşti. Mi s-a părut doar puțin ciudat faptul că partea de nord a țării mele a devenit extrem de netedă...

Primele construcții din jurul Bucureştiului abia m-au smuls din zăpăceala mea. Şi, cu adevărat, cît de asemănător este peisajul nostru. Acelaşi sol întretăiat de ape şi păduri, aşternut cu sate vesele, în care culoarea aurie a grîului copt se schimbă cu cea verde a porumbului, a sfeclei şi a lucernei. Şi la miază-zi şi la miază-noapte de Dunăre, secerişul este în toi şi în tălăzuirea holdelor se disting trupurile agere ale combinelor. Dar cel mai entuziasmant în acest peisaj, este faptul că au dispărut haturile; covorul pestriț al micilor ogoare particulare a fost schimbat cu tarlalele imense ale gospodăriilor colective, de parcă un spirit binefăcător a smuls lanțurile acestor pămînturi ale noastre şi ele respiră acum libere.

Iată de ce nu mi-am putut da seama cînd am trecut peste Dunăre.

Chiar dacă nu aş fi avut de gînd să scriu despre Bucureşti, nu-mi pot stăpîni entuziasmul față de proporțiile imense cu care se construieşte aici.

Mi-a plăcut piața centrală din fața noii săli a Palatului şi şirul de clădiri frumoase, vesele, cu magazine bogat ornamentate, şi cu un interesant pasaj cu colonade pentru pietoni.

Vorbind despre construcții, în fața ochilor ne apare şi vederea feerică a Mamaiei, Eforiei, Vasile Roaită, Mangalia. Involuntar, imaginația mă duce la sud pe litoralul Mării Negre: Balcic, Varna, Nesebăr, Burgas. Şi la nord — în Crimeea, numeroase localități încîntătoare.

Ce frumoasă s-a făcut această Mare Neagră a noastră! Şi nu întîmplător ea atrage atît de mulți străini.

Să vină. Să vadă cum ştim să construim şi repede şi frumos!

De neuitat rămîne pentru vizitatori panorama Mamaiei — această aglomerație de hoteluri, țîşnite parcă de-a dreptul din adîncurile mării. Iți cucereşte imaginația, îndrăzneața rezolvare constructivă a marelui restaurant de la Eforie, linia capricioasă a acoperişurilor de la Mangalia.

Salutăm şi felicităm pe talentații arhitecți şi constructori romîni, care au creat aceste minunate locuri de odihnă la Marea Neagră.

Terase şi vinuri

Vorbind despre construcții, pentru mine, ca om care lucrează în domeniul economiei agrare şi, în acelaşi timp, ca bulgăroaică, m-a interesat în mod deosebit lupta pentru recuperarea terenurilor aride de la Valea Călugărească şi Murfatlar.

In ambele locuri se fac lucruri mari în lupta cu eroziunea. Nu ştiu cîtă importanță poate avea pentru Romînia această problemă, dar pentru țara noastră muntoasă ea este una din problemele importante care ne preocupă în prezent. Cînd mă voi întoarce în țara mea, voi povesti țăranilor bulgari ce rezultate minunate s-au obținut în această privință.

M-am bucurat împreună cu lucrătorii ştiințifici pentru remarcabilele lor succese în vinificație. Asemenea vinuri ca Chardonay şi Pinot Gris la Murfatlar, care au obținut medalii şi diplome de onoare la Budapesta, Ljubliana şi Montpellier, cu adevărat fac cinste acelora care le-au produs.

Viticultorii romîni care au produs vinuri minunate — Riesling, Pinot Gris, Pinot noir, Cabernet-Sauvignon, Fetească regală, Băbească neagră, la stațiunile din Valea Călugărească şi Murfatlar, pot duce gloria vinurilor romîneşti în toată lumea. Un singur lucru le dorim viticultorilor romîni: să producă asemenea vinuri renumite în cantități cît mai mari.

M-a emoționat faptul că lucrătorii ştiințifici din agricultura Romîniei au legături strînse cu lucrătorii ştiințifici din Bulgaria. Am fost plăcut impresionată să aud numele profesorului meu de viticultură şi vinificație Nedelcev, a podgorenilor Condarev şi Stoiev, care aici sînt ca la ei acasă.

Noi vorbim des de bunele rezultate ale prieteniei romîno-bulgare, dar cînd vezi în fapt, în viața de fiecare zi, este deosebit de emoționant.

Întîlniri şi convorbiri

Vreau să scriu cîteva rînduri despre ospitalitatea şi bunăvoința romînilor. Am constatat în drumul meu — şi impresia e generală, că romînii sînt plini de amabilitate, veseli şi prietenoşi. Nu le place să vorbească despre succesele lor, socotindu-le ca pe ceva în firea lucrurilor. Iți arată, de pildă, recoltele bogate de grîu şi porumb ca pe ceva foarte obişnuit. Şi asta la începutul lui iulie!

Imi va rămîne vie în minte primirea care ne-a fost făcută la Combinatul de forțare a viței de vie de la Chitorani-Valea Călugărească. Maşina în care ne aflam a oprit în dreptul stațiunii. Dintr-o casă scundă a țîşnit imediat directorul stațiunii, ing. agronom Ştefănescu. El s-a bucurat sincer: ne-a poftit în casă şi a început să ne vorbească despre prietenii lui bulgari. Tînăra lui soție, care e medic, şi care tocmai se întorsese de la serviciu s-a grăbit să ne trateze cu dulceață de cireşi. Bărbatul a deschis o sticlă de vin Cabernet-Sauvignon, supranumit regele vinurilor negre. Şi am pornit o convorbire sinceră şi prietenească, o convorbire care poate exista numai între oameni care nu au ce-şi ascunde unul altuia, care au deplină încredere în viitorul lor spre care îi conduc glorioasele noastre partide.

Era aromată mierea de salcîm cu care ne-a tratat, la Cobadin, colectivistul Marin Bulamaci. Era producția lui proprie şi nevastă-sa, o femeie voinică, a ținut să ne cinstească cu dulceață de cireşi făcută de ea.

In curtea lor liniştită şi înecată în flori, am simțit din nou bucuria prieteniei dintre popoarele noastre. Rudele nevestei erau dincolo, în Bulgaria. Cînd a început să ne vorbească însă de ele nu se simțea acea nostalgie obişnuită în asemenea împrejurări. Se văzuseră de multe ori şi urmau să se vadă din nou. Frontiera existentă dintre noi nu separă popoarele noastre, ci dimpotrivă le leagă, oricît de paradoxal ar suna acest lucru.

Ce prietenie frumoasă între poporul romîn şi minoritățile naționale a creat Partidul Muncitoresc Romîn. Am întrebat pe preşedintele gospodăriei agricole colective din Cobadin, tătarul Sabri Emurla, despre deosebirea dintre ieri şi azi în relațiile dintre poporul romîn şi minoritățile naționale. El a zîmbit şi a spus:

— Deosebire? Eu îmi amintesc cum mama venea să mă ia de la şcoală, unde copiii de alte naționalități mă băteau şi nimeni nu-i împiedica să facă acest lucru. Acum priviți-i: nu-i putem deosebi care de ce naționalitate este. Toți sînt cetățeni ai republicii noastre socialiste. Şi acesta este cel mai important lucru.

Producători,

Respectați termenele de predare a lînurilor pentru cote şi contracte! Predați surplusul de lînă unităților D.C.A. care vă plătesc prețuri de achiziție, mărindu-vă venitul gospodăriei voastre.

Unitățile D.C.A. achiziționează orice cantități de deşeuri textile provenite din îmbrăcăminte uzată şi din obiecte casnice.

Predați unităților D.C.A. orice cantități de asemenea deşeuri din lînă, bumbac, in şi cînepă care vă plătesc pe loc prețuri avantajoase.

Unitățile D.C.A. colectează de asemenea orice cantități de piei animale şi piei vînat.

Unitățile D.C.A. funcționează în toate oraşele precum şi în toate comunele mari, avînd şi agenți colectori în fiecare comună.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția şi Administrația: Piața Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".